

Obecní zpravodaj **Ostrožské Lhoty**

Červenec 2021

Čtvrtletník občanů Ostrožské Lhoty

Cena 10 Kč

Z dalšího obsahu zpravodaje: Dvacet let byl jednatelem Sokola, povídání se Stanislavem Bachanem, meditace ve včelařském centru, rozhovor s novým ředitelem školy, skvělý úspěch mladé Lhoťanky v hasičském sportu a mnoho dalších zajímavostí.

Letní slavnost v prostorách školy

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané,

léto už je v plném proudu, čas dovolených a prázdnin je tady. I v tomto čísle zpravodaje mi dovoluji stručně se zmínit o stavu koronaviru, který je sice stále aktuální, ale vše se zlepšuje a vládní opatření se pomalu rozvolňují. Snad tato situace i nadále vydrží. Navíc v letošním roce již máme většinu našich občanů proti koronaviru naočkovanou.

Je na čase v rámci možností zase volně a kulturně žít.

Dovoluji Vám informovat o vybraných událostech naší obce od doby vydání posledního čísla zpravodaje.

Nový ředitel ZŠ a MŠ.

Na základě konkurzního řízení má naše Základní škola a mateřská škola Ostrožská Lhota nového pana ředitele. Konkurzu se zúčastnil jeden uchazeč pan Mgr. Libor Daňhel, v té době statutární zástupce naší Základní školy a mateřské školy. Pan Mgr. Libor Daňhel byl konkurzní komisí stanoven jako vhodný kandidát na ředitele a rada obce jej jmenovala na pracovní místo ředitele dne 13. 5. 2021 s účinností od 1. 7. 2021. Novému panu řediteli přeji hodně pracovních úspěchů.

Realizace investičních záměrů

Probíhá realizace těchto rozsáhlejších investičních záměrů:

„Místní komunikace ulice Řádek Ostrožská Lhota“

Jedná se o rekonstrukci místní komunikace a chodníku v ul. Řádek. (Panelová cesta v délce 83,5 m je již nahrazena novou asfaltovou komunikací včetně podkladních vrstev.

Ul. Řádek před rekonstrukcí (chodník a cesta)

Starý chodník v délce 295 m je již nahrazen novým, bezbariérovým chodníkem ze zámkové dlažby. Nový chodník je 1,5 m široký, původní šířka chodníku byla 1,2 m.)

Výběrového řízení na uvedený investiční záměr se zúčastnilo 8 firem. Generálním dodavatelem s nejnižší nabídkou byla vybrána společnost SYTYS.cz s.r.o.. Zakázka byla vysoutěžena za 2,92 mil. Kč s DPH (projekční cena byla 3,91 mil. Kč s DPH). Finální částka po dokončení díla je 2,85 mil. Kč s DPH. Podařilo se nám ušetřit 72.000,- Kč a navíc opravit část komunikace, se kterou se nepočítalo.

Starosta Roman Tuháček

Ul. Řádek po rekonstrukci (chodník)

Ul. Řádek po rekonstrukci (chodník)

V dalších letech bude vhodné v této ulici doplnit chybějící chodník v úseku mezi Hyrákovým a Šaradinovým. Souběžně s výstavbou chodníku bude potřeba v tomto úseku zrekonstruovat a rozšířit místní komunikaci.

„Oprava komunikace a oprava stoky v ulici Burešín“

Pro připomenutí – jedná se o rekonstrukci místní komunikace v ul. Burešín cca 150 m (před MŠ). Panelová cesta bude nahrazena asfaltovou, před MŠ a sportovní halou vznikne 26 parkovacích stání, v této trase vznikne nový chodník a bude opravená stávající kanalizace, která bude prodloužena o dalších cca 50 m.

Tato zakázka byla vysoutěžena za 5,73 mil Kč s DPH (projekční cena byla 7,75 mil. Kč s DPH). Generálním dodavatelem s nejnižší nabídkou byla ustanovena společnost Správa a údržba silnic Slovácka, s.r.o. Výběrového řízení se zúčastnilo 6 firem.

Dne 3. 5. 2021 bylo předáno staveniště a byly zahájeny stavební práce. Do 3. 8. 2021 budou veškeré práce dokončeny. Cílem je, aby převážná část stavebních prací byla dokončena do hodů. Veškeré opravy jsou zde prováděny za provozu, proto žádám o trpělivost a zvýšenou opatrnost při projíždění stavbou.

„Rozšíření části zázemí pod MŠ pro kulturistiku – workoutové hřiště“

Tento investiční záměr realizujeme svépomocí, to znamená prostřednictvím zaměstnanců obce, kde odborné stavební práce provádějí naši šikovní chlapi (Rosta Žajdlík, Vlatík Maluš, Mira Marýzek, Luboš Novák) spolu se členy kulturistiky v čele s Josefem Lopatou.

Přístavba k objektu MŠ je navržena tak, aby se rozšířilo zázemí pod MŠ pro cvičení a posilování. Záměrem je vytvoření plochy pro workoutové hřiště a volnočasové aktivity místních sportovních spolků a veřejnosti.

Stavba je navržena jako jeden stavební objekt SO.01.

Členové kulturistiky vážou armokoše a začíšťují základovou spáru.

Stavební práce před MŠ

Vizualizace prostoru před MŠ

Stavba je členěna na:

- I. etapu výstavby,
- II. etapu výstavby.

I. etapa je navržena tak, aby bylo možné v budoucnu pokračovat s výstavbou II. etapy (1. PP prostory pro posilovnu, 1 NP např. pro bydlení)

V I. etapě se jedná o provedení zemních prací, kanalizace, základových konstrukcí (pasy a deska), hydroizolace, opěrných stěn, pryžový povrch podlahy a sportovní prvky.

Nyní se jedná o realizaci I. etapy

Členové kulturistiky vážou armokoše a začíšťují základovou spáru.

Betonáž podkladního betonu

Montáž hydroizolace

Představa plochy pro cvičení (cvičební prvky jsou pouze ilustrativní)

Zničená socha panny Marie je již opravená zpět na svém místě

V loňském roce 28. 7. 2020 se naší obcí prohnala silná bouřka, která nadělala škody. Jednou ze škod bylo zničení sochy panny Marie, která se nachází za obcí směrem na kopeček sv. Antonína po levé straně. Na sochu spadla silná větev lípy. Naštěstí v tu chvíli nikdo na místě nebyl. Socha panny Marie byla opravena panem MgA. Tomášem Martinákem a dne 9. 4. 2021 byla usazena zpět na své místo.

(Pro informaci: oprava sochy včetně zábradlí stála 79 465 Kč, od pojišťovny jsme získali 74 465 Kč.)

Socha Panny Marie po opravě

Socha Panny Marie před opravou

Poděkování dobrovolníkům z naší obce – tornádo na Moravě

Jak je všem známo dne 24. 6. 2021 se prohnalo částí jižní Moravy ničivé tornádo, které napáchalo miliardové škody a bohužel zahynulo také 6 lidí. Spousta lidí, obcí a firem projevila velkou solidaritu. Poškozeným obcím a lidem pomáhají finančními dary, svou fyzickou pomocí, nebo darováním potřebného materiálu. I v naší obci je mnoho lidí, kteří nezištně v této situaci pomohli a stále pomáhají. Za vaše úsilí a pomoc Vám patří velké poděkování.

Nové prvky na dětském hřišti

V relaxační zóně na dětském hřišti „na Placi“ jsou osazeny nové prvky, a to pískoviště, autíčko a motorka z akátového dřeva. Tyto hezké herní prvky vyrobily šikovné ruce našeho zaměstnance obce Vlastika Malúše.

V extravilánu obce máme rozmístěny nové lavičky z akátového dřeva, které vyrobili naši pracovníci obce.

Nové pískoviště na Placi

Jedna z nových laviček v extravilánu

**Motorka z akátu
Autíčko z akátu**

Senioři pomáhají s údržbou veřejných prostor

Údržby obecních záhonů v proluce směrem na Zahrada se ujali členové lhotského klubu seniorů pod vedením paní Vlasty Hanáčkové. Senioři tento prostor a okolí krásně pročistili, za což jim patří velké poděkování.

Turisté vylepšili prostor u Továřské studánky

Členové turistického oddílu instalovali lavičky a stůl, přemístili ohniště a upravili terén kolem studánky. Umístili i dvě nové směrové cedule. Za zpříjemnění kouzelného místa u Továřské studánky patří členům TK velké poděkování.

Brigáda seniorů

Stůl a lavičky vyrobil předseda TK Mgr. Žajdlík P

Členové TK na brigádě

Plány do budoucna

Rekonstrukce kulturního sálu

I v tomto čísle zpravodaje Vám rád představím jeden ze záměrů do budoucna.

Kulturní sál v obecní domě je téměř každým týdnem využíván jak pro soukromé, tak veřejné akce, tedy pokud zrovna není provoz omezen nebo přerušen vládními opatřeními kvůli covidu-19.

Zasloužil by si modernizaci, částečnou rekonstrukci a přístavbu úložných prostor pro stolování. Proto již máme zpracovanou architektonickou studii na rekonstrukci kulturního sálu.

Návrh se zabývá řešením rekonstrukce sálů a přísálí a s tím spojených provozních prostor. Zejména se jedná o řešení prostorové akustiky a osvětlení místností. Hlavní sál je opatřen akustickým podhledem s instalovanými vestavnými svítidly, intenzitu jejichž záření je možné regulovat. Stmívání se využije při různých kulturních akcích. Původní dřevěné obklady jsou nahrazeny novými – například systémem acupanel. Hlavní sál je od přísálí oddělen posuvnými lamelovými dveřmi, které se dají shrnout na jednu stranu.

Totéž řešení je uvažováno z přísálí do salonku. V salonku nově vznikne východ do přilehlého dvora a do přístavby skladovacího prostoru určeného pro stoly a židle. Ve dvoře je navrženo drobné posezení s přilehlým krytým „altánem“ a dětským pískovištěm. Hlavní vstup do obecního domu má nově řešenou šatnu, díky které je možné uložit oblečení přes okénko. Doposud fungovaly takto pouze dveře. Kombinace barev teplých odstínů s neutrálními tóny doplňků (jako jsou například závěsy a opona) umožní různorodé stylizování při soukromých akcích. Galerie v 2. np je výškově odstupňována pro dosažení dvou řad sezení. V sociálním zázemí jsou vyměněny obklady za velkoformátové neutrální a bílé. Prostory pod jevištěm jsou materiálově obměněny, jejich původní využití zůstává jako tzv. peklo. Nově jsou prostory sálu, přísálí a salonku ozvučeny repro soupravou. V salonku je instalována nástěnná televize využitelná například pro prezentace.

Na tuto studii bude navazovat projekt pro stavební povolání a projekt pro provedení stavby. Následně se pokusíme na tento investiční záměr získat finance z dotačního programu. Realizace rekonstrukce (modernizace) sálu bude probíhat nejdříve do dvou let. (Studii si můžete důkladně prohlédnout na stánkách obce v záložce Záměry).

Zádvěří OÚ, Hlavní sál, Dvůr za přísálím, Sklep (tzv. peklo)

Pozvánka na oslavy obce k 650. výročí

Milí spoluobčané, letos bude naše obec slavit 650 let výročí od 1. písemné zmínky o naší obci. Dovolte mi tímto (za celé zastupitelstvo a realizační tým) Vás všechny srdečně na tuto oslavu pozvat. Je to velmi výjimečná příležitost, a tak oslava bude probíhat od 12. až do 15. 8. 2021. Je pro vás nachystán bohatý program, který si můžete přečíst na poslední straně zpravodaje, na stránkách obce, kabelové televizi a aplikaci Česká obec..

Je opět čas, aby se lidé začali společně setkávat a kulturně žít. Máme velkou výhodu v tom, že nás pojí historie, folklórní tradice a to, že zde lidé k sobě mají blízko a chtějí společně něco tvořit. Osobní setkávání lidí a atmosféru při těchto setkáních prostě nelze nahradit.

Přeji vám hezké prožití letního období a hezkou dovolenou.

Ing. Roman Tuháček, starosta

OBEC OSTROŽSKÁ LHOTA

687 23 Ostrožská Lhota 148

U S N E S E N Í

**ze zápisu č. 3/2021 veřejného zasedání Zastupitelstva obce Ostrožská Lhota
dne 28. 06. 2021**

Usnesení 3/21/ 1:

ZO schvaluje program zasedání zastupitelstva obce dne 28.06.2021.

Pro: 12 Proti: 0 Zdrželo se: 0

Usnesení bylo přijato.

Usnesení 3/21/ 2:

Zastupitelstvo obce schvaluje podle § 6 odst. 1 vyhlášky č. 220/ 2013 Sb., o požadavcích na schvalování účetních závěrek některých vybraných účetních jednotek, v platném znění, účetní závěrku obce za rok 2020 sestavenou k rozvahovému dni 31.12.2020.

Pro: 12 Proti: 0 Zdrželo se: 0

Usnesení bylo přijato.

Usnesení 3/21/ 3:

Zastupitelstvo obce souhlasí podle §17 odst. 7 zákona č. 250/ 2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, v platném znění, s celoročním hospodařením a schvaluje závěrečný účet obce za rok 2020, včetně Zprávy č. 218/2020/EKO o výsledku hospodaření obce za rok 2020, a to bez výhrad.

Pro: 12 Proti: 0 Zdrželo se: 0

Usnesení bylo přijato

Usnesení 3/21/ 4:

Zastupitelstvo obce Ostrožská Lhota potvrzuje zákonné zveřejnění návrhu Závěrečného účtu obce a účetní závěrky za r. 2020 v době od 17.3. 2021 do 28. 6. 2021.

Pro: 12 Proti: 0 Zdrželo se: 0

Usnesení bylo přijato.

Usnesení 3/21/ 5:

Zastupitelstvo obce schvaluje směnu pozemku ve vlastnictví obce Ostrožská Lhota parc. č. 6752 (o výměře 76 m²) v obci a k.ú. Ostrožská Lhota za pozemek ve vlastnictví parc. č. 7325 (o výměře 46 m²) oddělený z pozemku parc. č. st. 246 v obci a k.ú. Ostrožská Lhota. Rozdíl ve výměře pozemků bude zaplacen nabyvatelem ve výši 600 Kč/ m². Náklady spojené s převodem nemovité věci hradí nabyvatel.

Pro: 12 Proti: 0 Zdrželo se: 0

Usnesení bylo přijato

Usnesení 3/21/ 6:

Zastupitelstvo obce podle § 39 zákona č. 128/2000 Sb., zákon o obcích, v platném znění, potvrzuje zákonné zveřejnění záměru směny pozemku ve vlastnictví obce Ostrožská Lhota parc. č. 6752 (o výměře 76 m²) v obci a k.ú. Ostrožská Lhota za pozemek ve vlastnictví parc. č. 7325 (o výměře 46 m²) oddělený z pozemku parc. č. st. 246 v obci a k.ú. Ostrožská Lhota v době od 5.5.2021 do 21.5.2021.

Pro: 12 Proti: 0 Zdrželo se: 0

Usnesení bylo přijato

Usnesení 3/21/ 7:

Zastupitelstvo obce Ostrožská Lhota schvaluje podle „Pravidel pro poskytování peněžitých darů určených na kompenzaci nákladů spojených s rekonstrukcí starých rodinných domů a s demolicí starých a následnou výstavbou nových rodinných domů v již zasíťovaném území Obce Ostrožská Lhota“ přidělení peněžitého daru ve výši 80 000,- Kč žadatelům, na rekonstrukci neobydleného domu na pozemku parc. č. st. 631 v k.ú. Ostrožská Lhota. Termín ukončení stavebních prací 6/2024. Termín čerpání daru po splnění podmínek do 12/ 2024.

Pro: 12 Proti: 0 Zdrželo se: 0

Usnesení bylo přijato

Usnesení 3/21/ 8:

- I. Zastupitelstvo obce Ostrožská Lhota schvaluje vyplacení peněžitého daru ve výši 60 000,- Kč žadatelům, neboť žadatelé provedením rekonstrukce RD splnili podmínky pro vyplacení peněžitého daru podle „Pravidel pro poskytování peněžitých darů určených na kompenzaci nákladů spojených s rekonstrukcí starých rodinných domů a s demolicí starých a následnou výstavbou nových rodinných domů v již zasíťovaném území Obce Ostrožská Lhota“.
- II. Zastupitelstvo obce Ostrožská Lhota pověřuje starostu obce Ostrožská Lhota podepsat Darovací smlouvu o vyplacení finančního daru ve výši 60 000,- Kč žadatelům dle bodu I., smlouva je přílohou usnesení.

Pro: 12 Proti: 0 Zdrželo se: 0

Usnesení bylo přijato

Usnesení 3/21/ 9:

- I. Zastupitelstvo obce schvaluje na základě žádosti prodloužení termínu ukončení stavebních prací na RD na parc. č. 305/1 v k. ú. Ostrožská Lhota do 6/2021, stanoveného dle Rozhodnutí o přidělení finanční dotace (daru) ze dne 27.11.2017.
- II. Zastupitelstvo obce Ostrožská Lhota schvaluje vyplacení peněžitého daru ve výši 60 000,- Kč žadateli, neboť žadatelé provedením rekonstrukce RD Ostrožská Lhota splnil podmínky pro vyplacení peněžitého daru podle „Pravidel pro poskytování peněžitých darů určených na kompenzaci nákladů spojených s rekonstrukcí starých rodinných domů a s demolicí starých a následnou výstavbou nových rodinných domů v již zasíťovaném území Obce Ostrožská Lhota“.
- III. Zastupitelstvo obce Ostrožská Lhota pověřuje starostu obce Ostrožská Lhota podepsat Darovací smlouvu o vyplacení finančního daru ve výši 60 000,- Kč žadateli dle bodu I., smlouva je přílohou usnesení

Pro: 12 Proti: 0 Zdrželo se: 0

Usnesení bylo přijato

Usnesení 3/21/ 10:

- I. Zastupitelstvo obce Ostrožská Lhota schvaluje vyplacení peněžitého daru ve výši 100 000,- Kč žadatelům, neboť žadatelé splnili podmínky pro vyplacení peněžitého daru podle „Pravidel pro poskytování peněžitých darů určených na kompenzaci nákladů spojených s rekonstrukcí starých rodinných domů a s demolicí starých a následnou výstavbou nových rodinných domů v již zasíťovaném území Obce Ostrožská Lhota“.
- II. Zastupitelstvo obce Ostrožská Lhota pověřuje starostu obce Ostrožská Lhota podepsat Darovací smlouvu o vyplacení finančního daru ve výši 100 000,- Kč žadatelům dle bodu I., smlouva je přílohou usnesení.

Pro: 12 Proti: 0 Zdrželo se: 0

Usnesení bylo přijato

Usnesení 3/21/ 11:

Zastupitelstvo obce Ostrožská Lhota projednalo a v souladu s ust. § 6 odst. 5 písmeno e), § 47 a § 55 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v aktuálním znění, a

ustanovení § 35 a § 84 odst. 2) písmeno y) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), v aktuálním znění, bere na vědomí Zprávu o uplatňování územního plánu Ostrožská Lhota v uplynulém období 2013 – 2021.

Pro: 12 Proti: 0 Zdrželo se: 0

Usnesení bylo přijato

Usnesení 3/21/ 12:

Zastupitelstvo obce Ostrožská Lhota v souladu s ustanovením § 6 odst. 5 písmeno b), § 43 odst. 3) a § 47 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v aktuálním znění, a ustanovení § 35 a § 84 odst. 2) písmeno y) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), v aktuálním znění, schvaluje Zadání Územního plánu Ostrožská Lhota s prvky regulačního plánu.

Pro: 12 Proti: 0 Zdrželo se: 0

Usnesení bylo přijato

.....
Ing. Roman Tuháček
starosta obce

.....
Ing. Miroslav Pavelka
místostarosta obce

Společenská kronika

80 let

Malušová Jiřina, č. p. 188

Urbancová Marcela, č. p. 34

Bajgartová Milada, č. p. 276

Skopalová Zdenka, č. p. 341

Vašítková Marie, č. p. 442

Lopata Vít, č. p. 107

Zimová Alena, č. p. 153

Žajdlíková Ludmila, č. p. 393

85 let

Malušová Marie, č. p. 63

Ambrozová Anastazie, č. p. 266

Mikulášová Jiřina, č. p. 432

90 let

Dominiková Božena, č. p. 339

91 let

Žajdlíková Vlasta, č. p. 250

92 let

Pěňčíková Anna, č. p. 21

93 let

Mikličková Anna, č.p. 383

Manželství 50 let

Zdenka a František

Mazurkovi, č. p. 58

Eva a Josef Matuščíkovi, č. p. 98

Libuše a Petr Opletalovi, č. p. 463

Manželství 55 let

Marie a Miroslav Šálek, č. p. 430

Anna a František Hyrákovi, č. p. 364

Úmrtí

Zdeněk Studeník, č. p. 394

Milada Křiváková, č. p. 194

Marie Zámečnicková, č. p. 379

Stanislav Pavlas, č. p. 267

Anna Dobřecká, č. p. 254

Božena Vaňková, č. p. 493

Jaromír Páč, č. p. 484

Marie Malušová, č. p. 253

Marie Mirošová, č. p. 380

Jana Galušková, č. p. 24

Pavel Zámečník, č. p. 161

Noví občané

Radka Vlková, č. p. 521

Matouš Mach, č. p. 385

Přemysl Nohál, č. p. 514

Viktor Novotný, č. p. 450

Jiří Petratur, č. p. 171

Samuel Kaňa, č. p. 483

Tomáš Vydra, č. p. 433

Sofie Mikličková, č. p. 550

Dominik Žajdlík, č. p. 522

Tereza Janečková, č. p. 541

O budoucnost školy ve Lhotě se nebojím, říká nový ředitel Libor Daňhel

V květnu proběhlo výběrové řízení na ředitele Základní školy a mateřské školy v Ostrožské Lhotě. Novým ředitelem byl jmenován Libor Daňhel, který se své nové funkce ujal 1. července 2021. V ředitelně vystřídal svého zesnulého kamaráda a kolegu Ivo Vojtíka.

Co pro Vás bylo hlavním impulsem přihlásit se na místo ředitele školy?

Odchod ředitele a kamaráda – nedokončená práce a podpora pedagogického i nepedagogického sboru. I očekávání ze strany rodičů – ti moderně založení by rádi, aby se škola ve Lhotě rozvíjela právě v duchu moderního pojetí vzdělávání.

Dá se asi předpokládat, že v mnohém budete navazovat na koncepci svého předchůdce a kolegy Ivo Vojtíka. V čem byste rád navázal a v čem naopak hodláte prosazovat nový, vlastní pohled?

Ve směřování lhotské školy žádná výrazná změna nebude. To, co jsme s Ivem začali, tak v tom chci pokračovat. Bylo to i součástí mé koncepce rozvoje školy. Kolegyně jsem informoval, co bych rád uskutečnil, jak bych rád, aby všechno fungovalo. Žádné výrazné změny, co se týká komunikace a směřování školy neplánuji.

Plánujete nějaké další úpravy či rekonstrukci školy případně školky?

Plánujeme spoustu změn, které se budou týkat např. okolí školy a zapojování do různých projektů. Chceme změnit park v zahradě a kolem zahrady školy. Něco už jsme předběžně projednávali i s panem starostou. Dále navazujeme spolupráci s okolními školami, účastníme se různých konferencí, kde

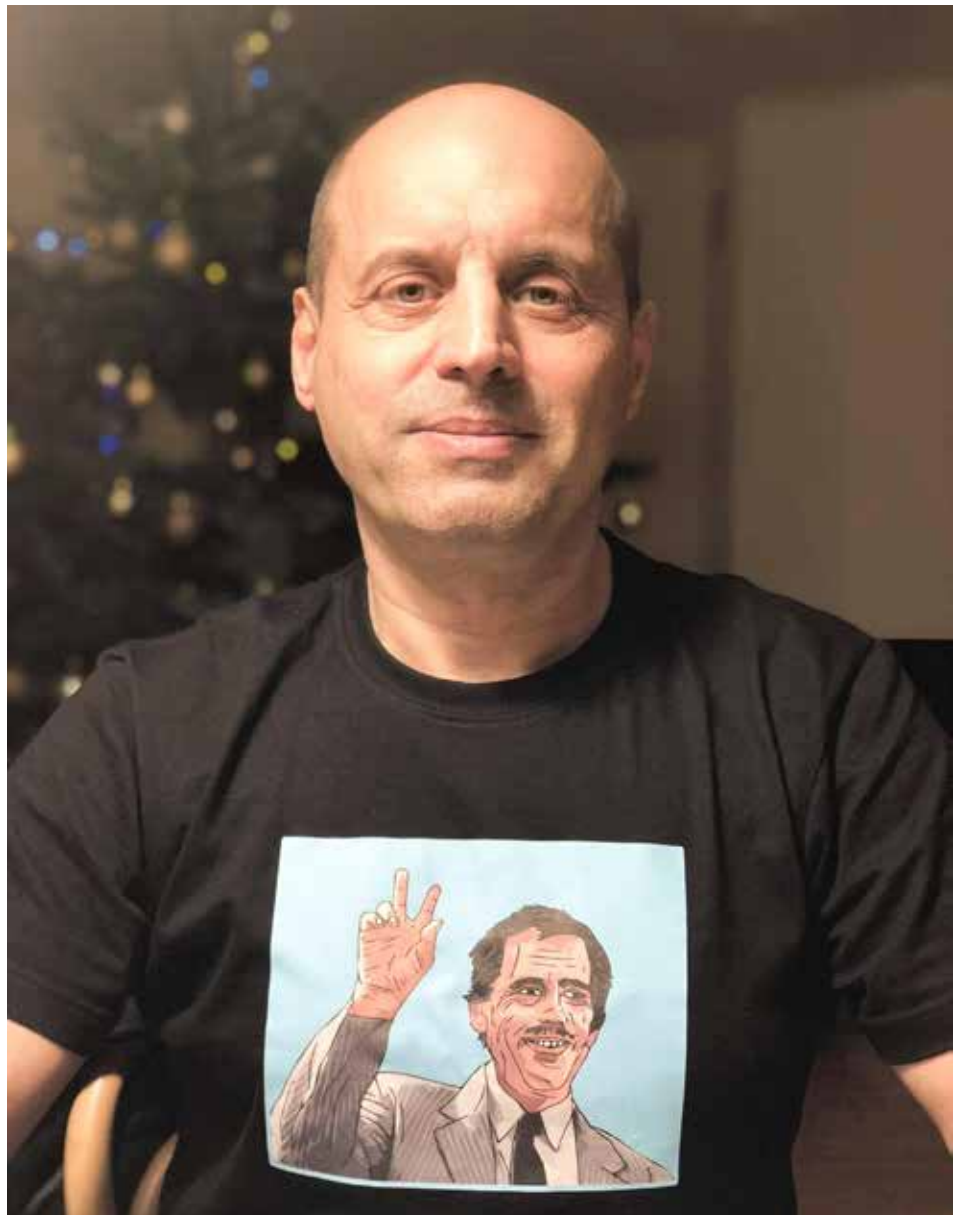
prezentujeme práci naší školy. Jsme na tom velmi dobře, co se týká techniky a přístupu k žákům. O budoucnost školy ve Lhotě se nebojím.

Plánujete nějaké změny či novinky v novém školním roce?

Začínáme rozjíždět projekt takzvaného kombinovaného vzdělávání, což v zásadě znamená, že děti můžou základní školu studovat tzv. dálkově, což

je velká výhoda, například pro nadané žáky, sportovce, umělce. Už jsou tady první náznaky zájemců.

Žákům se specifickými poruchami učení se od září bude ve škole věnovat speciální pedagožka. S předškoláky ve školce bude nově pracovat logopedka, aby se případné nedostatky mohly eliminovat ještě před vstupem do 1. třídy. Bližší informace najdete na našich webových stránkách.

V květnu proběhlo výběrové řízení na ředitele Základní školy a mateřské školy v Ostrožské Lhotě. Novým ředitelem byl jmenován Libor Daňhel.

Co vnímáte jako primární úkol v nejbližší době?

Mým cílem je nasměrovat naše žáky tak, aby jako absolventi naší školy měli ty nejlepší předpoklady aktivně, svobodně a zodpovědně utvářet svůj vlastní život. Aby byli aktivní, flexibilní a vybudovali si základ umožňující pružněji se přizpůsobovat podmínkám pracovního trhu a jeho možnostem. Ostatně současná pandemická situace napovídá, že právě takoví absolventi budou mít v životě mnohem širší uplatnění. Nikdo z nás s určitostí neví, jaké podmínky a nároky čekají na naše děti třeba za 10 let. Nemůžeme stavět na věcech, které jsou staré mnoho desetiletí.

V čem spatřujete jedinečnost lhotské základní školy?

Naše škola je velmi specifická ve všech směrech svého působení. Krásná historická budova, která si ponechala svou starobylost tvář, přestože se jí podařilo zrekonstruovat a vybavit moderními IT prvky. Nízký počet žáků ve třídách. Což je i velká výhoda, která nám umožňuje variabilně využívat různé metody práce. Zaměstnanci školy ani žáci to nikdy na vesnici neměli a nemají ani teď jednoduché. V propletenosti příbuzenských vztahů jsou nuceni hledat tu správnou cestu během prezenční i dlouhodobé distanční výuky. Máme velký potenciál v tom, že základ pedagogického sboru je velmi vstřícný a tvárný v tom dobrém slova smyslu. Je komunikativní a upřímný. Drží pospolu. Jsem prostě velmi rád, že ve Lhotě vzniká škola, která je moderní, otevřená veřejnosti a přátelská k dětem.

Prozradte, jaký je váš profesní životopis?

Z velké části je to učitelství a vzdělávání. Vedl jsem organizační oddělení na tehdejší Školském úřadě, řediteloval a učil jsem ve Spytihněvi, Mařaticích a na Speciální škole v Uherském Hradišti. Taktéž jsem 3 roky učil hokejové třídy na sportovní škole ve Zlíně. Od té doby opět zkouším hrát hokej (smích).

Proč jste se rozhodl pro učitelství 1. stupně?

Nejsem vyhraněný učitel. Jsem spíše všestranný. A učitel na 1. stupni takový je. Baví mě práce s dětmi tohoto věku. Je to jedna z nejdůležitějších částí jejich života. Jsou bezelstné, upřímné a otevřené, a to mě fascinuje.

Opusťme na závěr téma školy a nahlédněme trochu do Vašeho soukromí. Je známo, že Vaším velkým koníčkem je létání. Jak dlouho se mu věnujete a čím Vás tak okouzlo?

Mám takové zvláštní, rozmanité koníčky. Létám už od dob studia na gymnáziu v Uherském Hradišti. Mám rád volnost a adrenalin v krvi. Letět větroněm mnoho kilometrů v tichu a klidu je nádherný zážitek, který přeji každému vyzkoušet.

Také strašně rád chodím střilet z krátkých palných zbraní, mám revolver Smith&Wesson ráže 38 a pistoli CZ P-09 ráže 9 mm. Jezdím na střelnici do Boršic. Ovšem létání je můj největší koníček. Tomu věnuji většinu volného času, kterého ale moc není. Pokud se mi podaří, tak se chystám o prázdninách potápět, to je takový můj další sen.

Máte i další záliby?

Ano. Pro někoho možná zvláštní životní filozofii, kterou reprezentují knihy, jako například Čtyři dohody od Dona Miguela Ruize. Kniha je takový praktický průvodce osobní svobodou skrze moudrost starých Toltéků. U nás

Dcera Kristýna (27) se v roce 2012 probjovala do finále pěvecké soutěže Hlas Česko Slovenska. Mladší dcera Jana (17) vlevo, už hrála v muzikálu Big, dostala se na konzervatoř v Brně, na obor hudebně-dramatický.

Foto: 2x archiv Libora Daňhela.

je jejím velkým propagátorem herec Jaroslav Dušek. Nebo Hovory s Bohem od Neala Donalda Walsche či Mnich, který prodal své Ferrari od Robina S. Sharmy.

A pak ještě moc rád hraju basketbal. Zní to možná zvláštně – s mojí výškou – ale opravdu mě velmi baví a dvakrát týdně si ho nenechám ujít.

Stanislav Dufka

Libor Daňhel a jeho rodina

Manželka Jana je ředitelkou školy v Huštěnovicích.

Dcera Kristýna (27) se v roce 2012 probjovala do finále pěvecké soutěže Hlas Česko Slovenska. Aktuálně je členkou Městského divadla v Brně. Hostuje také v Hudebním divadle v Karlíně, třeba s Vojtou Dykem v muzikálu *Legenda jménem Holmes*, který napsal Ondřej Brzobohatý. Účastní se různých charitativních akcí, v tomto směru je velmi aktivní. Odpočívát jezdí nejraději do Prahy, kde se řídí heslem: pár přátel stačí mít.

Mladší dcera Jana (17) už hrála v muzikálu Big, dostala se na konzervatoř v Brně, na obor hudebně-dramatický. Nedávno dělala konkurz do dalšího muzikálu, věřím, že bude úspěšná. Zpívá, ale hlavně je výborná tanečnice. Občas se objevují hlasy, že je to dvojčce Kristýny. To může potvrzovat fakt, že spolu hrají ve hře Santiniho jazyk v Městském divadle v Brně. Hrají dvojčata – Jana chrání svou sestru a likviduje její nepřátele. Ve skutečnosti je mladší o deset let a dva dny.

Most byl plný vzkazů, lhotští školáci děkovali

Na mostě u prodejny Jednota se v polovině května objevily vzkazy dětí, které děkují svým nejbližším v této nenormální době. Všechno zorganizovaly učitelky Kateřina Pěničková a Michaela Mačátová.

„Přišla s tím Míša Mačátová. Já jsem se toho chytila. Vzkazy psaly děti na prvním stupni, každý zvládl něco napsat,“ prozradila Kateřina Pěničková.

„Přemýšleli jsme s kolegy, jak dětem usnadnit tyto změny. Jak jim pomoci pochopit, co se ve společnosti děje, jaké to má dopady a východiska,“ objasňuje paní učitelka Mačátová a dodává:

„Povídali jsme si ve třídách a ukázalo se, že naše děti nebudou na tuto podivnou dobu vzpomínat jen jako na čas izolace a nudy. Tak jsme dostali společně nápad. Děti nakreslily a popsaly své pocity vůči těm, kdo jim pomáhali. Kresby a texty jsou plné příběhů a poděkování. Děkují babičkám za buchty, za to, že s nimi trávily čas, zatímco média nabádala k izolaci, díky patří dědečkům a tatínkům, že s nimi sportují, když kroužky se zavřely. Díky letí ke všem, kdo v době uzavření naší společnosti zůstali vůči dětem otevření.“

Dílka volala po výstavě. Ale kam s ní ve složité situaci? Učitelky Kateřinu

Kateřinu Pěničkovou (vlevo) a Michaelu Mačátovou napadlo obrázky a slova zatavené do folie nainstalovat na most přes potok Okluky. Foto: ZŠ Ostrožská Lhota.

Pěničkovou a Michaelu Mačátovou napadlo obrázky a slova zatavené do folie nainstalovat na most přes potok Okluky.

Vznikl tak „Most díky“. Většina školáků po cestě do školy a za kamarády míjí svoje vzkazy. Akce vzbuzuje pozornost celé vesnice. Lidé se chodí podívat, co ti nejmenší z rodiny vlastně v této době prožívají. Výstava trvá a je všem přístupná. Běžte si na lhotský most přečíst, jak důležité jsou v dnešní době i samozřejmé věci, které pro naše děti děláme.

Po čtyřech měsících znovu do školy

Třetáci, čtvrtáci a pátáci zasedli k výuce ve své škole po čtyřech měsících. Vrátili se, jako všude jinde do školní budovy spolu s předškoláky, prvňáky a druháky. Jejich návrat se od jiných škol odlišuje nejen tím, že nemusí zůstat každý druhý týden doma. Rotační systém týden doma, týden ve škole ve Lhotě nepraktikují, protože počet žáků prvního stupně se vejde pod státem stanovenou mez.

Stanislav Dufka

O novém pracovišti školního speciálního pedagoga

Domníváme se, že velké většině problémů v učení lze úspěšně předcházet, a proto jsme se rozhodli na naší škole zřídit pracoviště školního speciálního pedagoga, které povede Adéla Warchilová.

Speciální pedagog se věnuje žákům se speciálními vzdělávacími potřebami, ale také žákům ohroženým školním neúspěchem. Žáci, se kterými pracuje, jsou k němu přiřazeni na základě

pozorování ve vyučování nebo žádosti zákonných zástupců či vyučujících. Se souhlasem rodičů provádí diagnostiku schopností a dovedností v oblasti čtení a psaní, případně diagnostiku matematických schopností.

Tyto diagnostiky rozkrývají oblasti, které jsou oslabené. Díky tomu pak speciální pedagog může tyto stránky rozvíjet a pomáhat tak předcházet poruchám učení již v raném školním

věku. Výsledky diagnostiky jsou konzultovány s rodiči i s třídním učitelem. Se žákem se dále systematicky pracuje a odstraňují se překážky, které žákovi nedovolují naučit se číst a psát běžným způsobem.

Speciální pedagog se také podílí na diagnostice předškolních dětí, která se provádí zejména na žádost rodičů či učitelek z mateřské školy.

AW

Jak šel čas. Deváťáci se loučí s naší školou

Připadl nám těžký úkol- napsat pár slov o našem působení ve zdejší škole. Sešli jsme se v roce 2012 v počtu 13 dětí a pod vedením paní učitelky Habartové jsme zahájili školní výuku. Naučila nás číst, psát, počítat a zažili jsme s ní spoustu legrace. Společně jsme absolvovali školu v přírodě na Všemíně a dva bezvadné výlety na Smraďavku a do Tupes.

Ve třetí třídu převzala štafetu paní učitelka Kapustová, která nás doprovázela až do páté třídy. Během tří let pro nás vymyslela perfektní celoroční hry- Kouzelné sluchátko a Fištróna. Každý rok jsme zakončili skvělým výletem. Ve 3. třídě jsme byli v DinoParku ve Vyškově, ve 4. třídě v Brně ve Vidáparku a v 5. třídě v Přerově na Helfštýně. Na školní výlety nás doprovázela i paní učitelka Martyčáková, která se vždy postarala o zábavu. V družině jsme nacvičili zpívanou pohádku Tři bratři, kterou jsme poté předvedli veřejnosti.

V 6. třídě se nás ujala paní učitelka Chmelíčková. S přechodem na druhý stupeň nás ubylo, přesto jsme dokázali vytvořit dobrý kolektiv. Svědčí o tom i výlet na Macochu a všechny lyžařské kurzy. V 7. ročníku došlo k obměně pedagogického sboru, ale zdravé jádro zůstalo.

Od 8. třídy k nám přišel nový spolužák Dominik Baruš. Pomalu jsme se začali připravovat na přijímací zkoušky. Opět zasáhla vyšší moc- objevil se Covid a my přešli na online výuku, která někomu vyhovovala víc, někomu méně. V deváté třídě nám šlo jen o jedno- dostat se na naši vysněnou střední školu. To se nám povedlo se stoprocentní úspěšností. Za přípravu na přijímací zkoušky vdčíme paní učitelce Adamcové a Slováčkové.

Vaši deváťáci

Magdaléna Bachanová

Vyšší odborná škola pedagogická a sociální
a Střední pedagogická škola Kroměříž

Dominik Baruš

Střední Průmyslová Škola Polytechnická – COP Zlín obor:
Mechanik Seřizovač (Programátor CNC)

Julie Dominiková

Obchodní akademie, Vyšší odborná škola a Jazyková
škola s právem státní jazykové zkoušky Uherské Hradiště

Adam Hájek

Gymnázium Uherské Hradiště

Eliška Mazurková

Vyšší odborná škola pedagogická a sociální
a Střední pedagogická škola Kroměříž

Zuzana Křiváková

Tauferova střední odborná škola veterinární, Kroměříž

Ondřej Radoch

Mesit střední škola, o.p.s. - mechanik CNC strojů a zařízení

David Ratajský

Mesit střední škola, o.p.s. - mechanik CNC strojů a zařízení

Jakub Tesařík

Vyšší policejní škola a Střední policejní škola Ministerstva
vnitra v Holešově

Kateřina Turčínková

Střední odborná škola a Gymnázium Staré Město
-Agropodnikání se zaměřením na precizní zemědělství

Pohádkový den dětí

V úterý 1. června se proměnila polní cesta od školy do Hájku v cestu pohádkovou. Žáci druhého stupně připravili pro své mladší spolužáky zábavné úkoly a disciplíny. Po trase bylo možné zahlédnout například Kryšáky, Křemílka a Vochoomůrku, Ledové království, Harryho Pottera, Rumcajse a

Letní slavnost

Nedělní odpoledne 27. června proběhla v prostorách školy a školní zahrady Letní slavnost. Spolupodíleli se na ní téměř všechny děti a zaměstnanci základní i mateřské školy. Akci v půl třetí zahájil pan ředitel Libor Daňhel, který všechny mile přivítal a pozval je do prostor školy, kde měli návštěvníci možnost vyzkoušet například programování Bee-botů, skládání historických puzzlí, aktivity s QR kódy, zábavný kvíz o Ostrožské Lhotě, 3D tiskárna a virtuální realitu.

K vidění byla na všech chodbách výstava výtvarných prací žáků, ve třídách stavby ze stavebnice Kapla, přírodovědný koutek, 3D tiskárna, ukázka prací v dílnách, chemické pokusy či záznam ze školního plesu.

Drobné občerstvení připravily i kuchařky ze školní jídelny a naši devátáci návštěvníky lákali chutnými palačinkami a ovocnými limonádami. Program ve venkovní části byl také velmi pestrý.

Před budovou školy si bylo po celou dobu možné zasportovat, na školní zahradě vzniklo přírodní jeviště, kde s tanečním i divadelním představením vystoupili děti ze školky, žáci 3. třídy, družiny a také naši hudebníci, kteří navštěvují ZUŠ pod vedením paní učitelky Kateřiny Říhové. Účast byla hojná, počasí také přálo a snad si každý našel to své a třeba i zavzpomínal na svá školní léta.

Kateřina Pěničková

Bohatá fotogalerie na druhé straně zpravodaje.

Manku, Sněhurku a sedm trpaslíků, Perníkovou chaloupku, princezny a Tři veterány.

Děti do příprav kostýmů a vymýšlení všech kulis vložily spoustu energie a úsilí. Žáci 1. – 5. tříd pak všechna stanoviště postupně prošli a na každém z nich za splnění aktivity dostali indicie.

Několik návodů je nakonec přivedlo k překvapení dne, o které se postaral pan starosta Roman Tuháček. Jistě asi každého napadne, o co se jednalo, když si ho děti musely vyzvednout v cuk-

Den dětí. Žáci druhého stupně připravili pro své mladší spolužáky zábavné úkoly a disciplíny.

rárně. Celá akce se i díky příznivému počasí vydařila na jedničku a blažené úsměvy všech zúčastněných značily ten den skvělou náladu.

Kateřina Pěničková

Výlet žáků 3. třídy

Snad nejpříjemnější částí školního roku je pro každého žáka školní výlet. Nejlépe ten, který trvá co nejdéle. Holky i kluci ze 3. třídy ten svůj trávili v nedalekých Chříbech. Útočištěm jim byl areál Kamínka nedaleko Roštína. Jako správní skauti si sami připravili jídlo. Na oběd byl buřtguláš, který vařili v kotlíku nad ohněm. Dřevo posbírali v lese a oheň pravidelně udržo-

vali. Ve stanech díky silným a častým bouřkám nebylo možné nocovat, a tak využili dřevěné chatky v rozlehlém areálu. Hlavním programem výletu byla turistika. Vylezli na Brdo a přišli až na Bunč. Skoro rok chybějící tělesná výchova většinu dětí nepoznamenala a dohromady našlapaly za oba dva dny krásných 18 km. V noci je čekala i noční bojovka, ve které stateční třeřáci s hrdoostí obstáli.

Kateřina Pěničková

Libor Daňhel

Školní výlet v Chříbech. Foto: 2x Kateřina Pěničková.

Výšlap na Antoníněk s mládeží se vydařil

Ke konci školního roku, v pátek 25. Června, šel Mladý zdravotník, Volejbalový a Sportovní kroužek na již tradiční výšlap k Antonínku.

Celkem šlo z naší základní školy čtyřicet čtyři dětí. U myslivecké chaty jsme měli sportovní dopoledne. Opékali jsme špekáčky a povídali si o budoucím povolání našich starších žáků.

Po příjemném dopoledni jsme se všichni spokojeně vraceli na dobrý oběd do naší školní jídelny.

Všem dětem a mládeži v naší obci přeji pěkné prázdniny a v novém školním roce se na vás všechny opět těší vedoucí kroužků Jitka Štěpánová.

Foto: Jitka Štěpánová.

Foto: Stanislav Dufka

První rok kněžské služby v pandemii

„Svůj novokněžský rok jsem si takto rozhodně nepředstavoval, tak se za jedenácti měsíci své duchovní služby na „první štaci“ ohlíží P. Vojtěch Radoch, kaplan ve Valašských Kloboukách. A na nějaký čas také zdravotník.

Velká nejistota provázela už začátky jeho kněžství. Svěcení v olomoucké katedrále z rukou arcibiskupa Jana Graubnera přijal loni poslední červnovou sobotu a o pár dní později následovala primiční mše svatá na poutním místě u Blatnice pod Svatým Antonínkem. S týmem připravujícím primici bedlivě sledovali všechna nová opatření. „Snažili jsme se v nich hledat nějakou linii, náznak vývoje, prostě stéblo, za které bychom se mohli chytit,“ vzpomíná. Přes veškeré obavy se ale prý nakonec vše vydařilo. „Asi nikdy nezapomenu, jak jsem vyšel ze sakristie poutní kaple na sv. Antonínku a nechápal, kde se tam všichni ti lidi vzali,“ směje se.

Kaplanem ve Valašských Kloboukách

První měsíce v kaplanském působení, Valašských Kloboukách, probíhaly za letního rozvolnění. Velká změna to nebyla. Vojtěch Radoch tu totiž strávil nějaký čas už jako jáhen. K dosavadním aktivitám a práci tak přibral „jen“ zpovídání a slavení mší svatých. A také začal navštěvovat nemocné se svátostmi, ale i různá místa arcidiecéze, kde uděloval novokněžské požehnání.

Novou výzvou pak pro něj byla další vlna koronaviru, která udeřila během října. „Najednou jsme byli zase zavření

doma a nemohli jít učit do školy, omezovaly se bohoslužby, nemohli jsme pokračovat v přípravě biřmovanců,“ vyjmenovává. S ostatními obyvateli fary tak o to víc přemýšleli, jak pokračovat v pastorační práci. „Hledali jsme nějakou skulinku, co ještě můžeme pro lidi dělat a co už ne, protože by to bylo proti ustanovením vlády. Dělalí jsme maximum, co se dalo,“ zdůrazňuje a

Vojta Radoch při loňské primici na Antonínku. Foto: std

vypočítává: „Začali jsme s celodenními adoracemi za ukončení pandemie nebo jsme jednou týdně vysílali pro farníky besedu z fary – prostřednictvím internetového chatu nám pokládali otázky a my jsme odpovídali.“

Zdravotníkem v Uherském Hradišti

Svou službu se nicméně jen krátce poté rozhodl rozšířit i mnohem dál než za zavřené dveře „klobucké“ fary. V říjnu totiž sám prodělal covid-19 a napadlo ho, že by toho mohl využít při pomoci zdravotníkům. A protože čtyřicet kilometrů vzdálená uherskohradištská nemocnice patřila v té době k

nejvytíženějším v zemi a naléhavě sháněla dobrovolníky, vypravil se právě tam. „Ve farnosti jsme tři kněží a jáhen. S podzimním zpřísněním pravidel opět ubylo práce a nabízeli jsme tedy jen individuální duchovní péči, která se dala zvládat i ve dvou. Se svolením děkana a arcibiskupa jsem se proto rozhodl, že nabídnu svou pomoc,“ říká P. Radoch.

V nemocnici nenastoupil přímo na covidové oddělení, poslali ho na zdravotně-sociální středisko. „S klienty jsem si tu povídal a nabízel jim čas, který na ně personál neměl. Pro tyto staré lidi to byla velmi těžká doba, protože už od března loňského roku zde měli zakázané návštěvy, a tak se setkávali jedině s personálem a mezi sebou. Byli proto velmi vděční,“ vzpomíná kněz, který v nemocnici trávil dvě až tři odpoledne týdně. „S rozvolňováním opatření tato moje služba skončila, jelikož jsem se musel vrátit k běžné práci pro farnost. Je to ale pro mě velmi cenná zkušenost,“ vyzdvihuje P. Radoch.

Dvě tisícovky primičních obrázků

A podobě přistupuje i k otázce, jak se na svůj „novokněžský rok“ dívá zpětně. „Zůstávají mi ještě asi dva tisíce primičních obrázků, tak teď musím do doby, než mi nadobro ‚zaschne olej na ruku,‘ navštívit s novokněžským požehnáním aspoň ty farnosti, kde už jsem to slíbil a zatím na ně nedošlo,“ směje se a uzavírá: „Novokněžský rok jsem si takto nepředstavoval, ale když už takový byl, tak jsem ho prožil podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. A teď se jde dál s novou zkušeností a pomocí Boží.“

JIŘÍ GRAČKA
Katolický týdeník 23/2021

Stopa olomouckého arcibiskupa Stojana v naší Lhotě (2. část)

V Dějinách mého povolání, při vzpomínkách na své dětství, nevynechal P. Šuránek ani „tři Antoníny.“ Muže, kteří ho vedli a formovali. Viděl v nich dobrý příklad, který ho nutil na sobě pracovat.

Prvním byl kněz Antonín Man, který do Ostrožské Lhoty přišel, když měl P. Šuránek tři roky. Druhým byl pan řídící Antonín Jadrníček a třetím opět kněz – Antonín Stojan.

Na úryvku, kde vzpomíná právě na Stojana, můžeme vypožorovat, jak ho viděl a vnímal prostý lid. Lid, pro který se stal knězem a později politikem. Lid, který miloval.

Byl u nás v době příprav stavby nového kostela i za jeho budování jmenován velmi často.

Tatíček ho měli velice rádi. Myslím proto, že se nebál žádných překážek a že byl jaksi domácký, prostý, „našín-

ský.“ Mluvil s lidmi srozumitelně, „po jejich“, a lidé vycítili, že je má rád. Chce jejich dobro.

I když byli oni občas nestálí, vrtkaví, poznali, že Stojan je stálý, pevný, že neřekne slova, za nímž by nestál celý, a neslíbí, co by nesplnil.

Přijel, dal spropitné a cigáru tomu, kdo ho dovezl, svolal schůzi, vyřídil své a honem zase na vůz a: „Švihněte do koní, času není nazbyt.“ Zabalil nohy vlnákem, vytáhl breviář nebo růženec, a zatímco venkovský vozík se házel po kamení, on se modlil. A to málokdy jezdíval touž cestou, kterou přijel, obyčejně táhl zase do jiné vesnice, kde měl „rozdělanou“ práci.

To všecko se tatíčkovi líbilo. „To sú panáček!“

Stojan, jako každý člověk toho druhu, měl i své nepřátele, kteří mu patrně záviděli jeho činnost. Cítili, že by měli také být pohotoví ke konání dobra, ale „nechtělo se jim“, proto na Stojana nadávali. Byl jim jaksi vykřičníkem, trnem v oku. Sám jsem slyšel, když Stojan kázal při svěcení školy, jeho přičiněním vybudované, jak lhotský učitel Vaněček se synem obchodníka Žádníkem mluvil posměšně a nenávisťně. „Kdyby mu někdo podrazil tu židli, na které stojí, aby si nohy zlámal!“

„To sú panáček.“ „Pátr Stojan.“ „Doktor Stojan.“ To bylo slyšet z úst lidí každou chvíli.

Když byly velké povodně v Kunovících, vykládalo se, že Stojan, který byl už tehdy poslancem za Slovácký kraj, se brodil ve vodě – po kolena – aby pomáhal lidem svého volebního okrsku zachraňovat plovoucí nábytek a dobytek.

**Arcibiskup olomoucký a metropolita moravský
– Antonín Cyril Stojan.**

„To sú panáček.“ „Pátr Stojan.“ „Doktor Stojan.“ To bylo slyšet z úst lidí každou chvíli.

Strýček Vaněček, bratr naší maminky, „Jakub“, který hráli velkou roli – asi jako pokladník – při stavbě kostela, vykládali, jak jeli pro – „deputace“ – se Stojanem ke „knížeti pánu“ do Lednice.

Stojan je vedl, přednesl žádost obce o podporu a byl knížetem pozván i s deputací na oběd.

Což Stojan jako Stojan. Ale co ti prostí venkované u knížecího stolu – před zvonivými talířky, noži a vidličkami! S polévkou to šlo. Ale co maso! Stojan pochopil, čeho třeba.

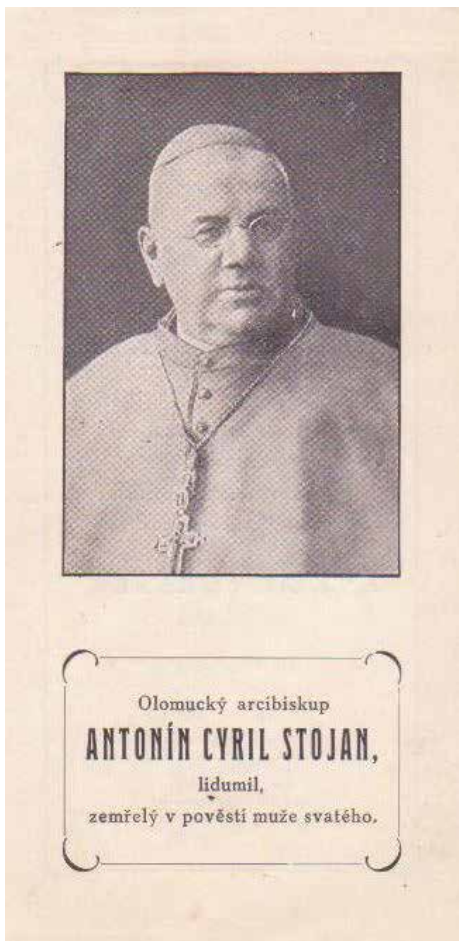
Obrátil se na knížete a pravil prostě: Knížecí Jasnost dovolí, my dnes budeme jíst „pnho selsky.“

Položil nůž a vidličku, vzal maso do ruky, přikusoval, aby dodal odvahy své selské deputaci. Kníže se usmál a venkované se najedli u jeho stolu po svém. To byl Stojan!

„To je panáček!“ „Pátr Stojan.“ „Doktor Stojan!“

A když si tatíček zapálili někdy cigárku „od Stojana“, bylo vidět, jak jim oči zazářili. „To mě dali Pátr Stojan, když sem ho vézl z Hluku do Lhoty.“

Alka Skřenková

Padesát let od vybudování studánky v Krasoticích

Mrtvým na památku, živým k občerstvení. To jsou slova z nadpisu, který nese jedna z desek na naší lhotské studánce pod Antonínkem. Je na ní ještě vyryt letopočet L. P. 1971. Pozorný čtenář určitě zbystřil a rychlým výpočtem došel k číslu padesát! Přesně tolik let letos studánka „slaví.“ Na protilehlé straně je další destička, na které je napsáno: „Na poděkování za svaté kněžství kněží rodáci z Ostrožské Lhoty 1921. 1926. 1940. 1948.“

Letopočty korespondují s rokem, kdy byla svátost kněžství přijata.

Kteří muži se za nimi skrývají?

1921 – P. Josef Bachan, Dědina č. 25 (1895–1967)

1926 – P. Antonín Šuránek, Dědina č. 28 (1902–1982)

1940 – P. Antonín Dominik, Dědina č. 27 (1914–2004)

1948 – P. Stanislav Šuránek, Dědina č. 73 (1921–1990)

Voda v těchto místech určitě tekla od nepaměti a byla osvěžením pro mnohé, kteří v okolí obdělávali své polnosti i pro poutníky přicházející na Antonínkem.

Dát místu novou podobu je myšlenkou P. Antonína Šuránka. Bylo to v době, kdy působil v Blatničce a často pobýval na Antonínku. On sám si v ten rok připomínal 45. výročí kněžství.

S přípravnými pracemi se započalo už v roce 1970. V pamětní knize na Antonínku P. Šuránek poznačil:

„... Buď jak buď, kostky jsou vrženy a už té práce nikdo nezastaví. Jde, jak předpokládáme, o vůli Boží a důstojnost poutního místa i z té lhotské strany. Vybudujeme i potřebný betonový můstek, schodky, chodník.“ ... Zmínil se i o bratru Josefovi, který mu pravil: „Na peníze nehleď, jen ať se dělá něco důstojného.“

P. Šuránek v jednom zápisu poznamenal jména několika pomocníků:

Takto si pamatují studánku v Krasoticích dříve narození. Foto: archiv AS.

Karel Rychlík, Josef Pavliš, Jan Žajdlík, František Turčín, Petr Turčín, Antonín Hráček (určitě jich bylo víc). Velkým přáním bylo, aby nebyla studánka jen z betonu, ale „z toho modrého kameňa ze Bzověj,“ což se nezdařilo uskutečnit.

Chlapi tenkrát odvedli kus poctivé zednické práce. Další větší opravy se totiž dočkala až po 42 letech.

Dnes jsou zídky z kamene, ale asi ne z toho „ze Bzověj.“

Dle slov pamětníků se budovala studánka pod taktovkou v tandemu Pavliše, Rychlíka a s vydatnou posilou dalších pomocníků. Při „pátrání“ po vzniku studánky a fotodokumentaci se dokonce rozpomněli někteří vnuci, že byli také zapojeni. Mícháním malty a dalšími pomocnými pracemi.

Pan Karel Rychlík (1901–1971) si odpočinku ve stínu stromů u studánky moc neužil. Na podzim roku 1971 náhle zemřel.

Zato první jmenovaný byl s místem spjat natolik, že nejspíš domácí označení zlidovělo a na internetových mapách nese studánka název „Pavlišova.“

Pan Josef Pavliš (1905–1992) se narodil ve Vídni, vyrůstal v Místřicích a do Lhoty se přizemnil. Zedničtě se věnoval celý život a na stavbách dělal políra.

Bydlel v rohovém domě napro-

ti mlýnu. Starší generaci se usměvavý strýček na jeho zápraží určitě v paměti vybaví.

Pochvalu si zaslouží i tetičky, které se po dostavbě studánky „ujaly.“ Uklízely okolí a vysazovaly muškáty.

Studánka čelila náporu vandalů. V roce 2013 prošla studánka rekonstrukcí

Pamětníci si určitě vzpomenu, že u potůčku, kterým odtéká voda do Lhoty, býval vodní mlýnek.

Voda se opírala do jeho dřevěných lopatek a pohled na něj byl pro jedno dítě odměnou při namáhavé cestě. Dřevěný mlýnek se zvesela otáčel zásluhou pana Josefa Macha. Stejně jako se jedni na mlýnek těšili, tak se vždycky našel jiný, kdo ho zničil.

V roce 2013 získala obec v rámci příhraniční spolupráce dotace na úpravu a zpevnění poutní cesty Ostrožská Lhota – Svatý Antonínkem, do které byla zahrnuta i oprava studánky.

Tehdy pan Mach udělal mlýnek nový a věřil, že zde zůstane navěky. Lopatky byly ze železa stejně jako celá konstrukce na uchycení. Za pomocí firmy, která prováděla opravu, byl pořádně upevněn. Nějakou dobu se hlasitě ozýval jeho klapot, ale dlouho mu to nevydrželo.

Náporu vandalů musela od svého počátku čelit i socha svatého Antonína. Kolikrát byla hlava uražená, by šlo spočítat jen stěží. Naštěstí se našla a znovu přilepila.

Aby byla socha víc chráněná, schovala se při rekonstrukci do malé „kapličky.“

V červnu 2016 ji dokázal někdo poničit i přes mříž a tentokrát se uražená hlava nenalezla. Zasluhou obecního úřadu je od loňského roku svatý Antonín opět na svém místě!

Až příště půjdeme Krasoticemi, „Fialkovým údolím“ k Pavlišově studánce, můžeme na zemřelé vzpomenout a živým přát občerstvení na duši i na těle.

Jedni stavěli, druzí opatrovali, kráslili a opravovali. Na nás je, abychom štafetu převzali a v započatém díle pokračovali.

Alka Skřenková

A takto vypadá dnes. Foto: Stanislav Dufka. ▶

Červený kříž na Svatém Hostýně. Ze Lhoty jelo 45 poutníků

ČČK z naší Lhoty uspořádal v úterý 22. 6. 2021 tradiční zájezd na Svatý Hostýn.

Programem zájezdu byla návštěva mše v bazilice Nanebevzetí Panny Marie, prohlídka křížové cesty, oběd a požehnání, které jsme si udělali sami.

Mimo nás na mši svatou přijeli autobusem i poutníci z Mutěnic, se kterými přijel i jejich pan farář, který mši odsloužil. Z Ostrožské Lhoty jelo celkem 45 poutníků.

Tentokrát nám počasí ze začátku dne nepřálo – při příjezdu nás zastihl déšť, později vysvitlo sluníčko a bylo velmi příjemně.

Na cestě domů jsme se ještě zastavili v Holešově – v prodejně SFINX, kde se prodávají čokolády a jiné cukrovinky. Doufáme, že se poutníkům zájezd líbil a příště pojedou zas.

Soňa Ratajská

**Tradiční zájezd na Svatý Hostýn uspořádal
Červený kříž. Foto: SR**

Mám rád kolektiv, nikdy jsem nebyl samotář, říká Stanislav Bachan

Stanislav Bachan v Hájku je jedním z posledních z generace, která pamatuje začátky sportu v naší Lhotě. Pamatuje na slavnou éru Sokola, na gymnastiku ve staré sokolovně, dokonce pamatuje na cvičení v současné prodejně Enapa. Jako kluk ještě zažil v naší Lhotě tělo-
cvičný spolek Orel.

„Do Orla jsem vstoupil jako žák. Skončila válka, bylo mně osm roků, Orel byl náboženská organizace. My jsme byli také tak vychovávaní. Myslím, že tam tehdy byli Tonda Rychlík, Franta Žajdlík, to mohli být vedoucí, ale úplně přesně už si to nevybavuji. Jako klukům nám to bylo jedno, jestli je to Orel nebo Sokol. Byli jsme kamarádi, pamatuji, že jsme hráli hokej Sokoli proti Orlům. Z akátu se nařezaly hokejky a šlo se na led,“ vzpomíná na klukovská léta Stanislav Bachan.

V roce 1948 převzala moc komunistická strana, a to byl konec katolické sportovní organizace. Orel byl ještě téhož roku rozpuštěn. „Na dnešním dětském hřišti byl poslední Orelský den, tam se cvičilo. To je moje klukovská vzpomínka na Orla.“

Místo Orla vznikl ve Lhotě Sokol. Když byl Orel komunisty rozpuštěn, tak Josef Fridrich, který byl zvolen prvním předsedou Sokola ve Lhotě, nabídl orelským členům možnost chodit cvičit do Sokola. Tehdy se cvičilo na takzvaném Fridrichovém, dnes je tam prodejna potravin Enapa.

„Tam jsme chodili cvičit do té doby, než se opravila sokolovna. Fridrich nám vyšel vstříc, dole se cvičilo, on bydlel nahoře. Byl to velice dobrý a příjemný člověk. Jeho syn Milan žil později v Malenovicích,“ vzpomíná na vůbec prvního předsedu Sokola Stanislav Bachan.

Později začali členové Sokola chodit cvičit do opravené sokolovny, ale žádný velký komfort je tam nečekal. „Nebyly tam ani toalety, když to řeknu vulgárně, tak se chodilo ‚do rožka,‘“ přiznává po letech Stanislav Bachan.

Mládež Sokola tehdy nacvičovala na takzvané akademie, které se ve Lhotě konaly zhruba tři čtyři do roka.

„To bylo takové vystoupení před diváky, které jsme předváděli v sále. Nacvičoval to s námi Franta Blahůš. Rodiče děcek seděli okolo a my jsme cvičili, bradla byla uprostřed sálu. Frantík Blahůš to dával všechno dohromady. Pak se odstěhoval do Bratislavy, to všechno bylo ještě před válkou. Později, když jsem narukoval na vojnu do Bratislavy, tak on už tam byl vojákem z povolání.“

Doktor mu doporučil ping pong nebo šachy

Stanislav Bachan odešel po škole do Ostravy, v roce 1954 se vyučil mostařem. V tamějším Svazarmu (Svaz pro spolupráci s armádou) začal šermovat bodákem. „Ještě jsem chodil do atletiky, líbilo se mi házet diskem, ale trenér mě upozornil, že mám svalově slabou pravou stranu těla a mohl bych si ublížit. Doporučil mně, že mám hrát šachy nebo ping pong. Tak jsem začal hrát ping pong, dokonce jsem byl na mistrovství republiky. Hrál jsem za státní pracovní zálohy, to byli učni z celé republiky. Tehdy jsem vlezl do všeho,“ říká se smíchem.

Jeho přání bylo jít na vojnu k námořníkům, ale byl vyučený mostařem, a proto skončil u ženistů. Když přišel z vojny, tak chtěl ve Lhotě založit pingpongový oddíl, ale nebyly stoly, později už ho elán přešel a nápad usnul.

Po vojně začala jeho funkcionářská a cvičitelská éra. „Když jsem přijel z práce, tak u baráku už čekalo patnáct dvacet děcek s přezůvkami, někdy jich přišlo i třicet. Chodili jsme je do sokolovny cvičit, ještě Miloš Gottvald a Franta Malušek, oba byli skvělí gymnasté. Snažili jsme se pokračovat v tom, co Sokol začal. To bylo zhruba v roce 1963. O rok

později jsem začal pracovat v hlavním výboru jako řadový člen. Tehdy byl ve Lhotě jen fotbal a cvičení. Manželka to tolerovala, horší to bylo s dědú, ten nebyl rád, že jsem věčně na hřišti nebo v sokolovni. Děda nikdy sport neuznával. To mu nic neříkalo, první bylo pole a záhumenka,“ připomněl Stanislav Bachan svého dědu.

V roce 1966 začal vykonávat funkci jednatele TJ Sokol. „Měl jsem na starosti rozpis soutěží, zajišťoval jsem autobusy na zápasy, pravidelně se schůzovalo, organizovalo se sečení trávy. Když jsme chtěli po družstvu balony a dresy, tak vedení družstva řeklo: „Ano, ale musíte pokosit krasotice a vrch Hájek.“ Za to jsme dostali balony a dresy,“ vypráví o tehdejších metodách a přidává další příběh:

Franta Hájek byl veliký puntičkář, za jeho éry se na hřiště nejvíc vybudovalo

„Začala éra psacích strojů, tak jsme sehnali takový široký, krásný psací stroj, který měl pěkné drobné písmo. Stál 2 800 korun, to byl tehdy balík peněz. To tak jednou schůzujeme v hospodě, když se najednou rozletěly dveře a v nich stáli dva policajti. Je tu někde pan Bachan?! Hledali mě, hrklo ve mně, co jsem provedl. Kde máte ten psací stroj, ptali se. Říkám: „Proč?“ „Je z trestné činnosti, musíme vám ho odebrat.“ Policajt sebral stroj, hodil ho do bedny k dalším asi deseti a bylo po stroji. Nezajímalo je, že jsme ho řádně zaplatili.“

V sedmdesátých letech přišla největší budovatelská éra tehdejšího Sokola. Na hřišti se budovala přístavba. Předsedou se stal František Hájek, který si ovšem k funkci nadiktovoval podmínky.

„Nikdo to nechtěl dělat. Dokonce to vypadalo tak, že se Sokol rozpustí. Franta Hájek tehdy dělal v družstvu hlavního zootechnika. Na schůzi řekl, že každý člen Sokola musí povinně odpracovat 30 brigádnických hodin ročně a člen výboru 50 hodin. Pokud by členové nesouhlasili, tak by Hájek předsedu nevezal. Všichni souhlasili. To jsme si na sebe ušili bič.“

Franta Hájek byl veliký puntičkář, řeknu jeden příklad: Doma jsme betonovali dvůr, můj otec byl zedník, já jsem s dědou házel do míchačky. Najednou se rozletěly vrata a v nich se objevil Hájek, vypnul míchačku a říká: „Máš odpracovat 50 hodin, na hřišti jsou tři zedníci a nemá kdo házet do míchačky.“ Naštěstí můj otec, který nebyl žádný velký sportovec, situaci pochopil a řekl: „Běž, ať se tam něco udělá, my to tady bez tebe zvládneme.“ Když jsme přišli na hřiště, tak u míchačky byla Hájkova žena Lidka a její otec, pan Páč. Lidka říkala, že chtěla jít chystat něco k obědu. „Došel můj a řekl, že vaření musí počkat, než někoho sežene k míchačce.“ Za éry Františka Hájka se na hřiště nejvíc vybudovalo.“

Místo tenisových kurtů mohla být ve Lhotě kuželna

V roce 1982 se v naší Lhotě otvíraly tenisové kurty. Téměř každý ví, že u té slavnosti byl tehdy desetiletý Petr Korďa, později po Ivanu Lendlovi nejslavnější a také neúspěšnější český tenista. Málokdo ovšem už ví, že místo kurtů mohla být ve Lhotě kuželna.

„Tehdy se rozhodovalo, jestli se bude stavět kuželna nebo tenisové kurty. Schůzovalo se u Hájků v takové jeho kulturní místnosti, bylo nás tam sedm. O kurtech a kuželně se hlasovalo. Hájek chtěl být neutrální, tak nehlasoval. Nemohli jsme se domluvit. Už po několikátém hlasování byl výsledek pořád 3:3. Já a Miloš Gotwald jsme prosazovali kuželnu, Franta Kotačka, Vojtek a mladí členové chtěli kurty.“

Nebyli jsme schopni se dohodnout. Bylo už půl jedenácté večer, Hájek přinesl půl litru slivovice, postavil ho na stůl a řekl: „Toto se vypije a musíme rozhodnout.“ Nakonec hlasoval i Hájek a přiklonil se k tenisovým kurtům, domů jsem přišel o půl druhé v noci. Hájek na závěr řekl: „Vy, kteří jste prosazovali kuželnu, počkejte, až dostaneme nějaké peníze, tak postavíme i tu kuželnu, abyste byli spokojeni.“

Po sametové revoluci dlouholetý jednatel Sokola sice skončil, ale na hřišti ho můžete vidět dodnes. Zajímá se nejen o sportovní dění, občas ho můžete vidět i na fotbale.

Stanislav Bachan jako organizátor na koštu vína. Fotka je z roku 2019.
Foto: std

Mladší žáci a přípravka

červe

Spodní řada zleva: **Matyáš Havlík, Ondřej Matuščík, Jonáš NemečKay, Jana Brhelová, Antonín Brhel -**

Prostřední řada zleva: **Vojta Budař, Marek Kaňa, Jakub Uhříček, Milan Drexler, Štěpán Štěrba, Jiří Be**

Horní řada zleva: **Theodor Vítek, Beáta Frantová, Petr Kolář, Max Zajíček, Karolína Mičková, Tomáš B**

ka SK Ostrožská Lhota n 2021

trenér, Josef Havlík – trenér, Richard Dominik – trenér, Alena Dominiková, Tomáš Havlík, Lukáš Dostál.

zděk, Matyáš Dřínka, Štěpán Mazurek, Kryštof Vaněček, Václav Drexler.

achan, Matyáš Zajíček, Lukáš Kotačka, Kateřina Pokorná.

„Skončil jsem sám, byly tam nějaké problémy, pak jsem odešel ze Lhoty. Když jsem se vrátil, tak už byl jiný výbor. Sportu ve Lhotě ale ohromně fandím,“ povídá bývalý jednatel.

Argentina darovala sokolovnu obci za jednu korunu

Stanislav Bachan je také hodně aktivní u lhotských zahrádkářů. Stejně jako v Sokole začala jeho éra u zahrádkářů těsně po vojenské službě. „Bylo to v roce 1964, tehdy za mnou přišel Staňa Zámečník a chtěl, abych šel k zahrádkářům, tak jsem tam vlezl a jsem tam dodnes.“

Ve Lhotě se z bývalé pálenice stala sokolovna, která patřila rodině Hassových, kteří emigrovali do Argentiny. Stanislav Bachan dostal pověření, aby majetkově věc převedl na obec, potažmo na zahrádkáře.

„Jeli jsme s Tondů Pijáčkem k právníkovi do Brna, který rodinu Hassovu zastupoval. Přijeli jsme tam, byla to velká budova, do výtahu nás pustila ochranka, vyjeli jsme do vrchního patra, všechno bylo v černém, on byl v černé čepici a působil velice důležitě. To si pamatuji jako dnes. Řekl nám:

„Pánové, kafe ani nic jiného vám nedám, u nás to nejde. Posadili jsme se do velikých kožených křesel a vysvětlovali mu, že u nás není pálenice, ale sokolovna a skladiště.

Nechtěl si to nechat vysvětlit. Odjeli jsme s nepořízenou. Mezitím se rodina Hasových sokolovny zřekla ve prospěch státu Argentina. Naštval jsem se, všechno jsem vyfotil a jeli jsme k němu znovu. Zhruba za půl roku nám přišlo oznámení, že argentinská republika daruje budovu za jednu korunu obci.“

Stanislav Bachan se vyučil v Ostravě mostařem.

Stanislav Bachan je i ve svých 83 letech aktivním členem zahrádkářů. Můžete ho vidět jako organizátora třeba na výstavách ovoce nebo na koštech vína, teda pokud zrovna neřádí pandemie.

„Mám rád kolektiv, nikdy jsem nebyl samotář. Když nebudeme na dědině nic dělat, tak tu také nic nebude,“ dobře ví Stanislav Bachan, který na závěr chválí Lhotu: „Je tu ohromná vybavenost. Je tu voda, plyn, pošta a také krásný sportovní areál. V naší dědině máme téměř všechno.“

Stanislav Dufka

Stanislav Bachan (83)

V Ostravě se vyučil mostařem, na vojně byl v roce 1956-1959. Po vojně pracoval v Ostravě, od roku 1964 pracoval v Letu Kunovice v dílně na plexiskla. Od roku 1964 je člen zahrádkářů, 20 let vykonával funkci jednatele Sokolu Ostrožská Lhota.

Manželka: Ludmila (76). Syn Petr (56) a dcera Marie (52). Vnuci: Michal (35), Matěj (23), Vojtěch (18) a Lucie (35).

Sraz Lhot a Lehot je znovu posunutý

V loňském roce se měl sraz Lhot a Lehot uskutečnit v Mníchové Lhotě, která je kousek od Trenčína.

V první polovině května vydala obec následující prohlášení:

Po konzultaci s krajským oddělením Úřadu veřejného zdravotnictví a po zveřejnění pravidel semaforu Covidu, která by měla být letos platná na slovenském území pro pořádání kulturních akcí, Vám s lítostí oznamujeme, že sraz Lehot a Lhot v Mníchové Lehotě se nebude moci konat ani v roce 2021.

Se starostou obce Nová Lhota Antonínem Okénkou jsme se dohodli, že štafeta stětů v našich obcích bude za rok opět posunuta. To znamená, že setkání Lehot a Lhot v obci Mníchová Lehota bude v termínu 1. - 3. července 2022 a shromáždění Lehot a Lhot v Nové Lhotě bude v roce 2023.

V případě, že nebude možné z důvodu pandemické situace v Mníchové Lehotě v roce 2022 pořádat sraz, nebudeme trvat na řízení příštího setkání v Mníchové Lehotě a setkání v roce 2023 bude v obci Nová Lhota. V tomto rozhodnutí jsme zohlednili i skutečnost, že v roce 2022 končí volební období zastupitelstva obce, proto nechceme, aby budoucí vedení obce povinně pořádalo kulturní akci takového rozsahu.

Přejme si tedy, aby se sraz Lhot a Lehot uskutečnil v roce 2022 v Mníchové Lehotě a v roce 2023 v Nové Lhotě, jak je naplánováno.

S úctou a pozdravem

Jozef Kováč, starosta obce Mníchova Lehota

Hasiči vařili Ovar pro Mikulčice. Buchty pekla starostova manželka

První červencové nedělní dopoledne vařili na hřišti naši hasiči oběd pro vesnice zničené tornádem, konkrétně pro Mikulčice.

„Všechno bylo domluveno s tamní koordinátorkou, která má na starosti gastronomii. Jen nás poprosila, jestli bychom neuvařili něco jiného, jako řízky a guláš, to prý mají každý den,“ povídá Marek Dřinka.

Hasiči vařili zhruba čtyři stovky porcí ovaru, na který mimo jiné padlo 80 kilo masa.

„K ovaru peče starostova manželka, buchty, mamka (Jiřina Jurásková) dělá řízky a ještě nám finančně přispěli Víťa Lopata, Ondra Kotačka, paní Machalová z Hluku a Pavel Miloš,“ prozradila Hanka Jurásková Frantová, která pomáhá celou akci organizovat.

Stanislav Dufka

Naši hasiči vařili pro postiženou obec ovar. Zleva: Michal Dřinka, Hanka Jurásková Frantová, Martin Trněný a Marek Miklíček. Vypomáhal také Teo Vítek. Foto: std.

„Záhadolog“ Arnošt Vašíček na besedě v naší Lhotě

Arnošt Vašíček (67) je český cestovatel, scenárista, spisovatel a „záhadolog“. Jeho hlavním zájmem jsou záhady jako nerozluštěné archeologické nálezy, nevysvětlitelné úkazy a další tajemné a neznámé jevy včetně utajovaných rituálů. Věnoval se i námořnímu jachtingu a zúčastnil se tří velkých námořních expedic. Celkem navštívil více než 80 zemí na pěti kontinentech. Tolik výtah

z chytré Wikipedie.

Tento zajímavý muž navštívil poslední pátek v červnu na pozvání Centra otevřená škola naší Lhoty. Na úvod připomněl předseda centra Josef Lopata, že Arnošt Vašíček kvůli koronaviru, přijel do Lhoty až na čtvrtý termín.

Po téměř dvouhodinové přednášce odpověděl Arnošt Vašíček na několik

dotazů. Účastníci besedy se například dozvěděli, kde a jak přišel k tématu, kde bere náměty pro svoje knihy, nebo třeba jak se mu líbilo v Izraeli.

Na závěr podepsal známý autor pro účastníky besedy několik svých knih.

Celý vydařený večer uzavřel předseda Centra otevřená škola Josef Lopata. „Děkuji Mirce Tuháčkové, která besedu zprostředkovala. Věřím, že přijde s dalšími náměty a také věřím, že se s panem Vašíčkem nevidíme naposledy.“

Stanislav Dufka

Arnošt Vašíček navštívil poslední pátek v červnu na pozvání Centra otevřená škola naší Lhoty. Foto: std.

O stromech a lidech

**Blažený, kdo hodně stromy sází,
neb on stálou odměnu nachází,
když již kosti dávno zhynou,
v stínu stromů jeho potomkové,
žehnajíce mu, si odpočinou.**

Vojtěch Šwipl, 1840, z knihy O našich stromech

Jistě mně dáte za pravdu, že úryvek z knihy má v sobě velkou moudrost. Už ve škole se děti učí, že stromy zachycují jedovatý přízemní ozón, jemný polévatý prach, který na sebe váže řadu toxických látek, oxidy síry a dusíku, oxid uhelnatý, zvlhčují vzduch, tlumí hluk, jsou biotopem pro tisíce druhů rostlin a živočichů.

Věděli jste, že:

- vzrostlý strom vyrobí takové množství kyslíku, které by teoreticky pokrylo potřebu kyslíku k dýchání nejméně deseti lidí;
- na Zemi ročně zmizí - 130 000 km² lesních porostů (přibližně rozloha Anglie);
- na Zemi ročně zmizí 200 000 m² zemědělské půdy následkem odlesnění a nedostatku vody;
- na Zemi přibude z důvodu změny klimatu 60 000 m² pouští?

Už ve starověku měli naši předkové stromy a háje ve velké úctě. Keltové uctívali zvláště duby. Staří Slované přesto, že háje a hvozdy klučili za účelem získání půdy k primitivnímu zemědělství, uctívali posvátné háje, ve kterých se konaly soudy, a platilo zde právo azylu. S příchodem křesťanství došlo ke kácení luhů a hájů ve větší míře a na těchto místech byly vystaveny kostely a kláštery.

K ještě větším zásahům a přetváření divoké krajiny na krajinu upravenou začalo docházet přibližně v období renesance a baroka. Tak začaly vznikat první stromořadí a úpravy krajiny v okolí šlechtických sídel.

Přesto, že se bez stromů žít nedá, plocha s porosty dřevin se neustále snižuje. Dnešní společnost má na stromy a zeleň velmi rozdílné pohledy. Pro některé je nejkrásnější zarostlý pozemek, kterým se už nemůže prodat ani zajíc. Pro jiného je přijatelný pozemek s pár stromy (v našich krajích zvláště trnky a durancie), další by nejraději planinu, kam oko dohlédne. V každém případě ochranu dřevin, ať stromů nebo keřových porostů v České republice upravuje zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny v platném znění, a několik desítek navazujících vyhlášek.

Pro fyzické osoby i právnické osoby platí, že ke kácení stromů je třeba povolení s výjimkami uvedenými v zákoně.

1) **Povolení není třeba** ke kácení dřevin

- o obvodu do 80 cm měřeného ve výšce 130 cm od země,
- zapojené porosty (keře) jestliže plocha porostů nepřesáhne 40 m²,
- pro ovocné dřeviny rostoucí na pozemcích v zastavěném území evidovaném v katastru nemovitostí jako zahrada, zastavěná plocha a nádvoří,
- porosty energetických dřevin nebo vánočních stromků zpravidla jednoho druhu, pěstovaných pro dosažení rychlé a vysoké produkce stromků nebo dřevní hmoty a s produkčním cyklem mezi sklizněmi do 10 let.

Dále povolení není třeba ke kácení či odstraňování dřevin

- z důvodů pěstebních, to je za účelem obnovy porostů nebo při provádění výchovné probírky porostů (většinou se týká sadů nad 0,25 ha),
- při údržbě břehových porostů prováděné při správě vodních toků,
- v ochranném pásmu zařízení elektrizační a plynárenské soustavy prováděném při provozování těchto soustav,
- v ochranném pásmu zařízení pro rozvod tepelné energie prováděném při provozování těchto zařízení,
- za účelem zajištění provozuschopnosti železniční dráhy nebo zajištění plynulé a bezpečné drážní dopravy.

Kácení z těchto důvodů, musí být oznámeno pověřenému obecnímu úřadu s rozšířenou působností (MěÚ Uherské Hradiště) nejméně 15 dnů předem.

Povolení také není třeba ke kácení dřevin, je-li jejich stavem zřejmě a bezprostředně ohrožen život či zdraví nebo hrozí-li škoda značného rozsahu. Ten, kdo za těchto podmínek provede kácení, oznámí je orgánu ochrany přírody do 15 dnů od provedení kácení.

Ve všech ostatních případech - tj. obvod stromu je větší než 80 cm od země, stromy jsou součástí stromořadí, stromy jsou součástí významného krajinného prvku, je ke kácení dřevin nezbytné povolení, pro občany Ostrožské Lhoty ho uděluje Obecní úřad v Ostrožské Lhotě.

Žádost ke kácení dřevin musí obsahovat:

- označení katastrálního území a parcely, na které se dřeviny nachází,
- stručný popis umístění dřevin a situační zakres,
- doložení vlastnického práva či nájemního nebo užitelského vztahu žadatele k příslušným pozemkům,
- druh dřevin, které mají být káceny, popřípadě rody dřevin,
- počet dřevin,
- jejich obvod kmene ve výšce 130 cm nad zemí,

- pro kácení zapojených dřevin (keřové porosty) uvést výměru kácené plochy s uvedením převládajícího druhového zastoupení dřevin,
- zdůvodnění žádosti.

Kácení dřevin se provádí většinou v období vegetačního klidu, a to od 1.10. do 31.3. Zvláště u starých stromů se stává, že v dutinách zimují netopýři nebo mají hnízda jiní živočichové. V těchto případech může být doba kácení upravena dle životního cyklu konkrétního živočicha.

Důvodem ke kácení není: „padání borůvky ze stromu, listí v rýnách, pyl z květů stromu, potřebuju dřevo“ a jiné rádoby originální důvody.

Stejně tak, jako o povolení ke kácení žádají občané, žádá i obec. Přes to, že se obec snaží kácet stromy co nejméně, občas se tomuto zásahu nevyhne. Kácí se především stromy, které jsou přestárlé, na nevhodném stanovišti, ve špatném zdravotním stavu nebo nějak poškozené.

Je třeba si uvědomit, že za stav stromů je odpovědný vlastník pozemku. Pro obec je tato skutečnost ještě složitější, protože u každého stromu musí zvážit především bezpečnost vůči svému okolí, ať již stavbám či občanům. Je strom pro své okolí bezpečný? Lze jeho bezpečnosti dosáhnout ošetřením? Je toto ošetření finančně únosné vzhledem ke zdravotnímu stavu stromu, druhu stromu, jeho umístění a vzrůstu?

V roce 2020 bylo na základě rozhodnutí obecního úřadu povoleno kácení 7 stromů – 3 ks lípy, 2 ks akátu, 1 ks javoru a 1 ks smrku. Za pokácené stromy je zpravidla ukládána

náhradní výsadba. Přednostně na pozemcích, kde došlo ke kácení a pokud to není možné, na pozemcích jiných. Problémem náhradní výsadby v zástavbě je umístění inženýrských sítí. Stromy se dle současně platných předpisů nesmí vysazovat v trase inženýrských sítí (voda, kanalizace, elektrické vedení, plyn, komunikace, sdělovací kabely apod.) a v jejich ochranném pásmu. Najít kompromis a řešení, aby obydlené části obce nezůstaly bez zeleně, je čím dál větší problém. Samozřejmě je třeba vzít v úvahu i názor občanů na druh stromu a jeho umístění sice na pozemku obce, ale před jejich rodinným domem.

V několika posledních letech se rozmohlo kácení v blízkosti toku Okluky. Tady je třeba upozornit na to, že vodní tok a jeho koryto je významným krajinným prvkem ze zákona a kácení v jeho blízkosti podléhá také povolení. Ale hlavně – kácet může vlastník pozemku nebo nájemce se souhlasem vlastníka. Stejně tak i kácení remízky má svá pravidla, některé mohou být významným krajinným prvkem, přírodní památkou apod. Remízky – oázy uprostřed polí, zelená „dálnice“ propojující zeleň, mají velký význam nejen pro živočichy, ale i pro nás lidi. Proto než vezmete do ruky pilu a začnete řezat, vezměte „do hrsti rozum“ a zvažte, zda je pily třeba.

Ing. Eva Zajícová

Další informace o naší obci
naleznete na:
www.ostrozskalhota.cz

Novinky u divadelníků

Soňka povila synka Jiříčka a Kuba do toho praštil.

Od našeho posledního představení uplynulo bezmála devět měsíců. První divadelní zkoušku po dlouhé pauze máme za sebou a hodně práce před sebou. Naštěstí se nám nezměnilo osazenstvo souboru. Máme sice jednokusový úbytek, ale z radostného důvodu – Soňka Petráturová (Krátka) povila synka Jiříčka – moc gratulujeme a celé rodince přejeme hlavně zdraví a doufáme, že po nějaké pauzičce bude mít Soňka zase čas i na divadlo.

Pak jsme prodělali jednu ženitbu – Jakub Hyrák do toho praštil. Novomanželům přejeme dobrý start, dlouhou a bezpečnou jízdu společným životem. Zatím máme předjednané představení v Kunovicích – začátkem září. Věříme, že se nám podaří navázat na úspěšnou šňuru představení let minulých, i když se „rozjíždíme“ pomalu. Ale už teď se na vás – diváky, těšíme a přejeme vám krásné, odpočinkové léto.

Eva Zajícová a členové Ostrožsko-Lhotského divadla

Principálka Ostrožsko-Lhotského divadla. Foto: Stanislav Dufka

Hody, milé hody ... Čí sú hody, naše hody...

(názvy starých hodových písniček)

Slavnost posvícení, posvěcení kostela – hody se slaví všude, kde měli kostel a byl zasvěcen některému ze svatých, tzv. patronu. V Ostrožské Lhotě je to sv. Jakub Větší – Starší, apoštol. První kostel v naší obci byl vysvěcen k 25. 7. na svátek sv. Jakuba. Proto se u nás hody slaví na tento svátek, nebo bližší neděli k tomuto svátku. Už v 16. století je ve starých zápisech vrchnosti v Uherském Ostrohu zmínka o tom, kolik se vypilo o „Svatojakubských“ hodech mázů vína, beček piva a kolik se snědlo masa.

„To je zlaté posvícení, to je zlatá neděle, máme maso a zas maso, k tomu kousek pečeně ...“

(stará česká písnička)

Na hody je však podstatná mše svatá, které se účastní, kdo chce, v kroji. Odpoledne je program, ať už ho pořádá, kdo chce. Při hodech s právem si toto právo – povolení pořádat zábavu – vyžádá svobodná chasa – mládež.

Hody s právem a Hody ženáčů v Ostrožské Lhotě

Ženáčské hody v Ostrožské Lhotě se od roku 2008 konají pravidelně každé dva roky, a to sudé roky. V liché roky se pořádají pravidelně Hody s právem, a to od roku 1979. Před tím byla 3 roky pauza a ještě 3 roky zpět byly pořádány Hody s právem každý rok. Takže tradice Hodů s právem v Ostrožské Lhotě se po delší pauze obnovila v roce 1974 (před tím naposledy 2x v 50. letech). Volání po tzv. „ženáčských hodech“ se tedy datuje ze 70. let. Zájemci o ženáčské hody se rekrutovali z řad hodové chasy, ať už domácí nebo přespolní (do Ostrožské Lhoty přiznivších se nebo přivdaných).

V 80. – 90. letech stále sílily dotazy ženáčů, proč by si ještě někdy nemohli zatancovat „svoje hody“ a znovu si připomenout tu úžasnou atmosféru zkoušek, hodů, dozvuků atd. V roce 2008 se to konečně podařilo. V sudé roky, do roku 2008, zajišťovali hodový program sportovci na hřišti. Někdy po roce 2000 chodily po dědině na tzv. „zvaní“ na hody v sobotu před hody místní mažoretky. To myslím byla poslední věc, kterou ženáci (bývalí účastníci hodů s právem) neunesli, a vzkázali místnímu Slovákckému krúžku Háječek, ať se ujme pořádání i „ženáčských hodů“, ať hody v Ostrož-

ské Lhotě vypadají každý rok lidově, jak se patří.

Slovácký krúžek Háječek se téměř většinou rozhodl postarat i o tento hodový program. V roce 2012 převzal organizaci ženáčských hodů Mužský pěvecký sbor z Ostrožské Lhoty.

Hodová neděle začíná vždy mší svatou, ať už jsou hody s právem (tj. mladá chasa), nebo jsou hody ženáčů. Mladá chasa se schází pod kostelem a jde průvodem do kostela. Ženáci se sejdou u kostela. V kostele stojí obě skupiny vždy „špalírem“ a také se postarají o nesení darů, čtení, přímlyvy atd.

Po mši se obojí fotí před kostelem. Mladá chasa ještě dole pod kostelem po mši svaté tančí při dechovce krátkou ukázkou hodových tanců. Obě skupiny (mladí i ženáci) se vždy odpoledne sejdou u obecního domu. Mladí se scházejí hned ve 13.00, protože je čeká odchod ke stárkům a stárkám a poté návrat k obecnímu domu ke starostovi pro povolení – právo dělat hodovou muziku. Nakonec si tam zatančí sólo se starostou a odcházejí všichni průvodem na hřiště. „Ženáci“ se scházejí u obecního domu až v 15.00, zazpívají, vyžádají si od starosty také právo pořádat hodovou zábavu, ale místo povolovací listiny obdrží „ženáci“ demižon vína. Zatančují si sólo se starostou a odejdou průvodem za doprovodu dechovky na hřiště, kde stejně jako mladá chasa zatančují nacvičené pásmo tanců. „Ženáci“ nenosí žádné hodové atributy (ozdobené „futrály“ na povolovací listiny – práva), ani nevolí žádné stárky. „Ženáci“ od roku 2008 tančili na hody tyto tance:

- Slováckou besedu,
- Moravskou besedu,
- Českou besedu,
- Slovenskou besedu,
- Československou besedu.

Mladá chasa na hody tančí vždy stejné hodové pásmo tanců ze Slovácka a někdy k tomu podle zájmu a schopností tanečnicků přidá krátké pásmo z některé besedy apod. nebo pásmo lhotských sedlckých. Po vystoupení mladých nebo ženáčů následuje hodová veselice.

Mladá chasa jde po půlnoci za zvuku „marše“ - pochodu doprovodit stárky, kteří odnášejí práva domů, a pak se buď vrátí na zábavu, nebo zůstanou už doma.

„Ženáci“ se postupně rozejdou ze zábavy, každý kdy chce. V sobotu před hodovou nedělí jdou ženatí chlapi urezát předem zamluvený smrk, který očistí a navečer ho postaví ozdobený růžemi z krepového papíru před obecním domem. Hraje jim k tomu „štrajch kapela“. V pátek i v sobotu je obvykle předhodová zábava v sále nebo na hřišti.

Mladá chasa má hodový týden vyplněný celý. V neděli před hody je tzv. zkouška na zpěv v terénu, kdy jde chasa za doprovodu „štrajch kapely“ přenést práva od úřadujících

stárků k novým stárkám, a potom se jde na předem připravené místo k táboráku, kde se zpívá. V úterý před hody se učí chlapani z chasy cifrovat za pomoci profesionála, obvykle Erika Feldvabela ze Starého Města. Děvčata vyrábí z krepového papíru růže na výzdobu domů stárků, obecního domu a hřiště. Přitom zpívají. Ve středu je obvykle generální zkouška hodových tanců s dechovkou. Ve čtvrtek jedou chlapani po domluvě se starostou do lesa nařezat chvoji na výzdobu domů stárků, obecního domu a hřiště. Také chlapani zpívají.

V sobotu po obědě se sejde chasa u obecního domu a za doprovodu dechovky obejdou s pozvánkami na hody celou obec. Zastavují jen před domy nových stárků a stárek, před domem starosty a na faře. Oblečení jsou tzv. „po sedlcky“. V neděli chodí mladá chasa v parádních krojích. Stárky v čepení, stárky v klobouku bohatě vyzdobeném „asparátem“ a s šátkem v nohavicích. Všichni chlapani nesou v ruce ozdobené demižonky s vínem.

„Ženáci“ mají klobouky bez kohoutích pér (bez kosárků). Vdané ženy jdou buď „po sedlcky“, nebo v jupce s obojkem, ve fěrtúšku s krajkou a v tureckém šátku „konce hore“ a bez copu.

Pátala jsem u seniorů v obci, jak se projevovaly ženaté páry při hodových zábavách, či jiných veselících v minulosti. Dozvěděla jsem se, že ženáci obecně měli daleko větší práva při muzikách, než mladí (kromě hodů s právem). Např. mládež nikdy nesesedla za stoly a nebylo to jen kvůli nedostatku místa. Byla to výsada ženáčů nebo těch, kteří přišli na muziku „párem“, tzn. že spolu chodí „navážno“ a dá se počítat se svatbou.

Ostatní mládež stála v koutech u dveří. Na jedné straně chlapani, na druhé děvčata. Jelikož sály nebyly veliké a ženáčům vadila tláčenice na parketu, tak se tančilo nadvakrát. Prostě se střídali, ale ženáci, kteří byli odvážnější a otrlejší, neustále vymýšleli různé rozverné tanečky, kterými prodlužovali pobyt na parketu a na mladou chasu nezbývalo času. Mladí museli prostě počkat, až se ženáci vydovádí. Byla to vlastně taková nepřipravená vystoupení. Každý to vídal od dětství a nebyl problém se domluvit přímo v sále a ten určitý tanec si nechat zahrát. Byly to tyto tance: Štajerka, Kmínek, Špacír polka, Salónní mazurka, Šotyška, Řeznický a Metlový tanec, Žabička a následně „sólo bosky“. Kdo chtěl být na parketu, musel být bez bot.

Jisté je, že naši předkové neznali pojem „ženáčské hody“, ale dovedli se při zábavách – muzikách, kterých bylo kromě adventu a postní doby před Velikonocemi dost a dost, velice dobře bavit.

Ještě v 70. letech min. století bývala zábava snad každý týden. V lednu a v únoru byly plesy, které končily Maškarním bálem. Potom byla Fašanková muzika s pochováváním basy do půlnoci a ráno se šlo na popelec. Po 40denním půstu byla Velikonoční zábava, potom Odvedenecká, Zástěrko-

vá, Májová a Antonínková zábava, Červnové, Červencové a Srpnové noci pořádané venku. Dále Hodové a Dožínkové zábavy, pak Vinobraní a Císařské hody v říjnu. Následoval Cecilský bál, Štěpánská a Silvestrovská zábava a spousta svatebních muzik po celý rok. Svatební muziky bývaly i odpovědné, takže se účastnily i děti a všechny se naučily vlastně tancovat zcela nenásilným a přirozeným způsobem.

Dnes se dětem musí zaplatit drahé taneční hodiny, kde se naučí sice mnoho tanců, ale nemají je kde tančit. Takové laciné taneční hodiny jsou právě hodové zkoušky, které trvají téměř 3 měsíce a atmosféra těchto hodových zkoušek na mnoho mladých lidí zapůsobila tak silně, že si to chtěli zopakovat, a vznikly „ženáčské hody“ – jediné široko daleko.

Současnost

Hody s právem v roce 2019 měly zajímavou podobu. Zdálo se, že je to výborná náhražka. Přestože nikdo neprojevil chuť vzít na sebe čest dělat stárky, byly hody díky většině chasy velice pěkné. Povolení – právo si vyžádala celá chasa s jedním mluvčím, který ještě stárkem nebyl. Chasa byla úžasná jako obvykle. Byly to hody bez stárků a bylo to náhradní řešení. Naše lhotské hody vypadají jinak a náhražku nelze dělat dokola, pak už je to něco jiného než to, co nám zanechali předkové. I v minulosti to bylo tak, že když se svobodná mládež nedomluvila a nepožádala o „svoje hody“, samozřej-

mě za finanční podpory rodičů, tak hody s právem nebyly a byl na hody jiný program.

V roce 2019 se našli i takoví, kteří by stárkování vzali jen za určitou sumu peněz, ale ti asi neví, že čest a úctu si nelze koupit. Proto mají úctu a obdiv rodiče, kteří v minulosti věnovali peníze na stárkování svých dětí. Letos by se snad i stárci našli, ale co chybí, je hlučná, početná chasa. Obdivuji všechnu mládež, která se kdy hodů ve Lhotě s pokorou účastnila, a děkuji jí i té letošní, která přišla na zkoušky a chtěla pomoci zachovat tuto krásnou tradici svých předků. Bohužel neutvoří chasu, je jich málo na tanec. Několik stálých párů se oženilo, vdalo, odcestovalo... A ty ostatní už neláká tento hodový maraton plný veselých zážitků. Jsou chtiví jiných zážitků, cestování atd. a ne „se péct“ v horku v náročném kroji. Kam se poděla mladistvá energie, která v obci byla a potěšila diváky? V minulosti od roku 1974 se účastnilo téměř 500 mladých v hodové chase. V některých domech se chasa pro stárky objevila během let opakovaně, tzn. že rodiče vypravily z domu stárky několikrát. Děkujeme a vážíme si takového přístupu a vůbec všech rodičů, kteří dětem pomohli se účastnit hodů. Děkujeme obci Ostrožská Lhota a občanům za podporu a všem, kdo cokoli dobrého učiní pro obec a pro své bližní.

Za Slovácký krúžek Háječek Ludmila Hájková

Meditace ve Včelařském centru měla úspěch. Bude se opakovat, hlásí organizátoři

Centrum otevřená škola uspořádala v naší Lhotě setkání s Karlou Pukovcovou, která je zakladatelka centra osobního rozvoje a zdravého životního stylu. Je také terapeutkou, lektorkou, vede ženské kruhy a řízené meditace. Akce se uskutečnila první červnový pátek ve Včelařském centru v Hájku.

„S tím nápadem na pozvání lektorky přišla Mirka Tuháčková. Z mého pohledu to byla velmi zdařilá a úspěšná akce. Byla v netradičním prostředí, které bylo důležitou součástí celé akce. Je tam klid, zpívají ptáčci, mělo to svoji atmosféru. Podle ohlasů si myslím, že to všichni hodnotili velice dobře. Vyšlo nám také počasí,“ hodnotil seminář předseda Centra otevřená škola Josef Lopata. Podobně akci zhodnotila jedna z účastnic Hanka Frantová Jurásková.

Karla Pukovcová je také terapeutkou, lektorkou, vede ženské kruhy a řízené meditace. Foto: Avalon.cz.

„Bylo to úplně skvělé, navíc v krásném prostředí. Včelařské centrum je moc hezké.“

Nově vybudované Včelařské centrum zanechalo dojem také na lektorku Karlu Pukovcovou.

„Ve Lhotě se mi moc líbilo, znám to tu a je mi tu dobře. Často navštěvujeme posvátný prostor na svatém Antoníčku. Ale krásu prostředí Včelařského centra jsem zažila poprvé. Včeličky atmosféru dění krásně doplnily a spolupracovaly s námi. Se zapadajícím sluncem utichaly, stejně jako my. Věřím, že kvalita mezi se ještě zintenzívnila tímto krásným lidským spojením a společným prožitkem,“ pochvalovala si lektorka netradiční místo meditace a dodala: „Když ještě vyjde krásné počasí tak, jako nám, pak je meditace dokonalá.“

Karla Pukovcová Lhoťany prostě zaujala, už po pátečním semináři se domlouval další termín.

„Ještě bychom to chtěli v letošním roce zopakovat. Pokud by to nevyšlo, tak příští rok stoprocentně,“ prozradil Josef Lopata. „Velké poděkování patří včelařům, jmenovitě Miloši Valentovi za precizně připravený areál,“ řekl na závěr předseda centra.

Poděkování hlavním organizátorům přišlo i od Karly Pukovcové:

„Děkuji tímto ještě jednou za pozvání a možnost paní Miroslavě Tuháčkové, panu Josefu Lopatovi a za pomoc s realizací panu starostovi Romanu Tuháčkovi.“

Meditace je můj každodenní chléb, tvrdí Karla Pukovcová

„Spokojenost stejně jako štěstí je stav mysli. A k tomu právě meditace

jako jeden z nástrojů slouží. Nadhled, klid a radost nám v životě ukazují další kroky v životě a k životu, pod který se podepíšeme. Do života patří také smutek, zloba, bolest, chaos a další. K nalezení smysluplnosti tohoto našeho vnitřního dění meditace velmi přispívá. Meditace je můj „každodenní chléb“. A bylo znát, že spokojená z této akce jsem odjížděla nejen já se svým mužem. Děkuji všem účastníkům za krásné ohlasy a těším se příště. Ať už na meditaci pro všechny nebo na akce se ženami na téma jejich vnímání a prožívání sebe, včetně fyzických i psychických proměn, při setkání párů, které „trápí“ vztahy nebo rodiči s tématem výchovy.

Meditace se konala v nově vybudovaném Včelařském centru v Hájku. Foto: Hanka Frantová Jurásková.

Vše je možné. Stejně jako v AVALONU UH centru osobního rozvoje a zdravého životního stylu, které jsem před dvanácti lety založila a kde pracuji a tvořím.“

Stanislav Dufka

I tak se žije v Ostrožské Lhotě

V minulém článku jsem psal o lidech a událostech, které se bezprostředně dotýkají našeho normálního života, které už zevšedněly. Ale činy lidí tvoří naši historii, na kterou je možné vždy se obrátit vzpomenout na kamarády, sousedy, které jsme znali, ale oni už nejsou mezi námi, ale utkvěli v našich myslích a většinou na ně rádi vzpomínáme. Obec, kterou si společně budujeme, nám slouží kžití, k odpočinku i aktivnímu odpočinku, různým druhům sportů. Pro sport se tu zde udělalo velmi mnoho. Sportovní areál jako takový je naše chloubka. Slouží těm mladým, ale i těm dříve narozeným. Občanská vybavenost je dnes na takové úrovni, kdy plně vyhovuje modernímu bydlení dnešní doby. Hodně se tu dělá pro zdravé životní prostředí. Výsadba zeleně, bezprašné komunikace, chodníky, čistička s priváděcím řádem. Ale i sběrný dvůr, odvoz popele, odvoz tříděného odpadu atd.

V potoce se prohánějí ryby. Možná by stálo za to odebrat vzorky vody

na rozbor, abychom se vážně dopídili pravdy o čistotě vody. Přesto, že opticky se zdá být čistá. Je třeba vědět, co je potřeba ještě udělat, a hlavně v tomto úsilí nepolevovat. Příroda to žádá, ona sama bojuje a my jsme povinni jí v tom pomáhat. Minule jsem psal malinko o pandemii, která nás tu více jak rok sužuje a ten boj není stále vyhraný. Hezké gesto vedení obce bylo poskytnutí auta požární ochrany pro převoz seniorů na očkování do hradištské nemocnice. Organizace s tím spojená byla a možná že ještě je vzorná. Obětavá práce hlavně Jitky Štěpánové a řidičů z řad členů požárního sboru zasluhuje velké poděkování a úctu. Mám zato, že si můžu dovolit veřejně poděkovat za všechny občany, kteří této službě využili a jak s nimi bylo zacházeno. Ta samá pochvala se vztahuje na starostu obce, který dál k této akci souhlas.

Tyto řádky píše dva dny po katastrofě, která proběhla na jižní Moravě, kde přírodní živel v podobě neuvěřitelného tornáda pustošil a ničil vše, co mu stá-

lo v cestě včetně lidských životů. Nikdy bych nepomyslel, že něco podobného je možné v našich českých podmínkách. Zde proti spoušti a škodě, která vznikla, bohužel není ochrany. Já se o tom nebudu rozepisovat, nechám to povolanejší, ale jedno poznání a zkušenost pro nás je to, že musíme počítat se vším. Stálo by ale za úvahu zamyslet se nad možnou pomocí postiženým, a to jak soukromě, tak ze strany obce. V takové situaci je každá pomoc dobrá a může o nás hodně vypovědět. Přejme si, aby podobné neštěstí nepostihlo nás, s tím se totiž nedá bojovat.

Já si dovolil tento krátký úvod proto, že to jsou věci, covid-19 i přírodní spoušť svým významem výjimečné, které dlouho nezmizí z našich myslí a pamětí. Brzy si budeme připomínat 650 let od vzniku obce. Za tu dobu toho bylo hodně, byly tu války, povodně a jiná neštěstí, teď se k tomu přidá to, o čem píšete. Do Lhoty se budou sjíždět rodáci, oslavovat životní výročí, budou se zde veselit a obdivovat to hezké, co jim obec může nabídnout. U té příležitosti si dovoluji využít místa na stránkách Zpravodaje obce a trochu zavzpomínat

na 70 let života našich občanů ročníku 1951-50, kteří ho zde oslaví.

Ctihodní pánové a dámy se představují na fotografii z r. 1966, kdy opouštěli naši školu a nastupovali s učitelským sborem, který jim předával zkušenosti a připravoval je do života tak, jak mnoho dalších. Na své učitele se vždy v dobrém vzpomíná. Je zde kolektiv učitelů vedený panem Janem Marečkem, ředitelem, který měl velké charisma a autoritu, a to nejen ve škole, ale i na veřejnosti. Na jeho výchovné metody vzpomínáme dodnes. On to byl, kdo začal modernizovat ZŠ. Dávaly se nové podlahy, vykopal se ručně přívod vodovodu ze studní na honech, které se pro tento účel vybudovaly. Provedly se rozvody po třídách. Dříve se pro vodu chodilo do studny pod kostelem ve džbánech o velkých přestávkách. Ti pánové na této fotce se aktivně podíleli na výkopech. /Rýč, krumpáč, lopata./ Byla za to i nějaká koruna, ale radost, že se podařilo dílo dokončit, byla silnější. Z podlahových desek (po přikoupení v DYASce) jsme udělali mantinely na kluziště „na Placi“, které se ručně zalávalo vodou z potoka. Jo, to byly časy.

Všechny nás překvapila zpráva, že pan ředitel Mareček z naší obce odešel v roce 1968. Nebyla mu dána polická

prověrka spojená s jeho postojem ke vstupu vojsk Varšavské smlouvy na naše území.

Velká škoda, byl to skvělý ředitel, který měl vynikající učitelský sbor. Věřím, že rádi na něj vzpomenete. Dále na fotce: Zdeněk Taft, paní Tihlaříková, paní Habartová., ředitel Jan Mareček, paní Omelková, Marie Páčová, paní Jurásková a výborný matematik a fyzikář Tomáš Boček.

Zajímavá je další věc na této fotce. Kolik dětí bylo v jednotlivých třídách. V té době byl počet žáků v ZŠ kolem 200 až 220. Dnes asi 100 žáků. Proto se taky stavěla MŠ se třemi třídami pro 90 až 105 dětí. Lidé měli práci v JZD, DYASu Uh. Ostroh, ŽPSV, Letu Kunovice, Mesitu, ve Zbrojovce v Uh. Brodě, v Kordárně, OSP Starém Městě, zkrátka v blízkém okolí. To je podle mě ten hlavní důvod, proč se nám v okrese obce vytlidňují a lidé se usazují ve větších aglomeracích, kde mají blíže do práce, ale i lepší dopravní obslužnost. Nejsm si jist, že nová výstavba, nové stavební obvody tento problém vyřeší, protože na druhé straně se nám hromadí starší bytový fond, neobydlené domy.

A když se podíváme do budoucna, ze znalostí situace si troufnu říct, že situace se nezlepší. Obec bude hezká,

bude mít moderní občanskou vybavenost, bude mít krásné životní prostředí, ale bude se jí hromadit neobydlený bytový fond a ubývat obyvatel. Úspěch bych viděl v tom tuto situaci stabilizovat a pravidelnou údržbou uchovat to, co zde máme vybudované.

Ještě jedna krátká poznámka. V tichosti a nenápadně nám na Chřibě vyrostl krásný parčík plný voňavých lip. Obec tam velmi vhodně umístila lavičky k odpočinku, které jsou velmi využívány. Odpočívají na nich kvůli příjemnému stínu jak cyklisté, jedoucí po cyklostezce, tak seniorky, které si to zde zamilovaly. Možná už málokdo ví, že tento parčík vznikl takovým chytřím počinem v období, kdy se k nám přistěhovala vietnamská komunita občanů.

Na tom místě, kde je parčík, byla provedena demolice asi 6 RD. Nebyla poptávka po využití místa a na nějaké planýrování nebyly peníze. Vznikl nápad požádat okresní úřady o peníze na vybudování parku Československo-Vietnamského přátelství. Něco vůbec prvního v okrese. K naší radosti to vyšlo, a tak vznikl tento hezký koutek zeleně, který slouží k odpočinku. Kolem vede stávající komunikace /kostkové/, na úseku asi 10 m2 je propadlá. Jsou tam kontejnery na odpad. Rozhodně by si situace zasloužila ten kousek předlážit, aby se to upravilo.

Tímto bych končil tento příspěvek, byl trochu jiný než předešlé. Věřím ale, že jsem Vás nenudil. V říjnu letošního roku nás čekají volby. Budete moci se vyjádřit ke své budoucnosti. Využijte tu možnost, čím více nás půjde k volbám, tím více prosadíme občanský názor. Mějte se moc hezky, pokud to jde v tomto parném létě. Věřme, že neštěstí se nám budou vyhýbat. Užili jsme si jich za poslední období až až.

Skopal Pavel

Po nás potopa

Byl jsem účastníkem schůze zastupitelstva naší obce 28. 6. Neviděl jsem jeho přímý přenos na infokanálu, ale zvuk při jeho vysílání druhý den večer byl mizerný, takže snad mnozí občané ani nepochopili, o co se jedná. Proto tento článek:

Chtěl jsem, aby se spoluobčané dověděli stanovisko obecních orgánů k problémům, které jsem nastínil v dopise z 25. 4.

Ptal jsem se, proč byly za mysliveckým areálem na tělese bývalého mlýnského náhonu skáceny 2 akáty a topol (p. č. 5180). Dostal jsem odpověď, že jeden akát byl suchý, druhý měl suché některé větve. Topol byl přestárlý a vykotlaný, což je fakt. Denně jezdím touto trasou, takže tvrdím, že ty akáty suché nebyly! Dnes už jen výmladky v délce přes 1 metr z pařezů bojují o život! Když je v koruně stromu nějaká haluz suchá, neznamená to, že se musí strom skácet. Ano, u splavu jsou 3 suché akáty. Víme, že i v parcích někde nechávají stát suchá torza stromů, aby v nich mohl probíhat vývoj řady hmyzu, strakapoudi v nich tesají své dutiny, tam pak hnízdí třeba sýkorky.

Také jsem upozornil pana starostu a všechny zastupitele, že stále pokračuje pozvolné kácení akátů a mýcení keřů nad Zastarohořím, naposledy letos v zimě nebo na jaře. Je to parcela 5178 patřící obci. Někteří majitelé těch sádků za cihelnou se však domnívají, že patří jim!

Ta parcela je vedena jako zeleň, má plochu 2957 m² (nahlédněte do katastru). Má nepravidelnou šířku, měly by na ní kromě těch akátů růst keře šípku, planých trnek, ptačího zobu, brslenu, hlohu a černého bezu. Je chráněna podle zákona 114 (1992 Sb., o ochraně přírody a dřevin rostoucích mimo les).

V odpovědi na můj dopis mně pan starosta slíbil, že kácení prošetří. Na schůzi jsem se ale dozvěděl, že zřejmě ani nemluvil s aktérem toho kácení, ani se nezeptal, co ho k tomu vedlo.

Dřeviny na tom obecním pozemku plní řadu funkcí. Tvoří krajinu! Je to větrolam. Chrání před vodní erozí. Při vánicích zachycují keře sníh, aby na jaře pomalu tál a voda se vsakovala do podloží.

Kvetoucí keře poskytují pastvu včelám. Na podzim přinášejí metrčky plodů. Některé si odnesou lidé, ostatní sklídí ptáci, na zemi je vyhrabe pernatá zvěř. Ta v těch

keřích také nachází bezpečné místo pro hnízdění i úkryt před dravci.

Asi se nenajde člověk, který by tvrdil, že včely nepotřebujeme.

Lhotské včely dávají med, když dobře kvete ovocné stromové a akáty. Také když něco kvete na velké ploše na polích (třeba řepka). Pro včely je ale dobré, když v okolí kvete něco i mezi těmito hlavními snůškami. Aby včely v přírodě vždy něco našly. Když totiž do úlu nic nepřinesou, matka omezuje kladení vajíček, včelstvo slábne. Vždyť včela – dělnice žije jen několik týdnů! Kdysi v okolí pořád něco kvetlo – různý plevel, zvláště ohnice, čistec na strništích. Za příznivého počasí se často vytáčel med i každou neděli. Nebylo ani třeba dávat včelstvům na zimu cukr, včely se samy „zanesly“.

Jako včelař jsem pro zlepšení pastvy včel vysázel desítky javorů klenů i mléčných, kaštanů a olší (některé padly loni pod Drahamu), z keřů lísky a dřínů.

Měli bychom dbát na to, aby včelám pastvy neubývalo! Zachránit to, co nám v katastru zbylo po bohorovném kácení v době kolektivizace zemědělství. Neohánějte se tisíci vysázených sazenic lesních stromů! Kolik se jich skutečně ujalo? Kolik jich poroste, když bude pokračovat klimatická změna?

Něco pro odlehčení tématu: Naším zastupitelům se zřejmě nechce „škaredit“, myslím si já. Kdysi dávno vyřizoval nepříjemné záležitosti za pana starostu obecní policajt. Ten si podle Ladových obrázků k tomu vzal i šavli!

V Okresním archivu jsou zápisy ze schůzí obecního zastupitelstva. Za 1. republiky a ještě po válce se na Silvestra konaly schůze, kde byli pro příští rok voleni obecní služebníci - ponocní, hotaři i obecní policajt. Kdo chtěl být zvolen, musel se ve službě snažit!

Tyto služebníky přestal Národní výbor pořizovat. Začala se přece budovat nová společnost, kde se nebude ani krást, nebylo třeba na někoho dohlížet.

Co takhle pořídit si mladého obecního policajta? Třeba „do holportu“ se sousední obcí, aby nebyl místní. Jeho měsíční plat? Kolik peněz se vyhadzuje kolikrát za zbytečnosti?

Miroslav Šálek 29. června 2021

Pošlete fotku s celebritou, rádi ji zveřejníme

Máte společnou fotku se známou osobností, sportovcem, hercem, zpěvákem nebo zpěvačkou? Neděláte s tím tajnosti?

Pošlete ji (sdufka@seznam.cz), připojte krátkou informaci, kde byla fotka pořízena, jak vznikla a kdo je jejím autorem. Rádi ji zveřejníme ve lhotském zpravodaji. Tady je další várka fotek, za které znovu moc a moc děkujeme.

Antonín Kolařík a Vojtěch Filip

Po Tomio Okamurovi tu máme dalšího předsedu politické strany. Vojtěch Filip je český politik, současný předseda Komunistické strany Čech a Moravy, v letech 2002–2010 a znovu od roku 2013 místopředseda Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, od roku 1996 člen Poslanecké sněmovny. Antonín Kolařík se s ním vyfotil v Uherském Hradišti. „Bylo to zhruba před pěti lety při příležitosti oslav osvobození města. Po oficiálním programu byla taková přátelská beseda, tam jsme se fotili,“ prozradil Antonín Kolařík.

Připravil Stanislav Dufka

Mirka Malušková a Václav Neckář

Václava Neckáře zná asi každý. V letech 1968 až 1970 byl společně s Martou Kubišovou a Helenou Vondráčkovou členem pěvecké skupiny Golden Kids. Jako herec se proslavil především rolí ve filmu Jiřího Menzela *Ostře sledované vlaky* natočeném na motivy stejnojmenné novely Bohumila Hrabala, ale hrál i hlavní role ve filmech *Skřivánci na niti* a pohádce *Šíleně smutná princezna*. Mirka se s ním vyfotila po koncertě v Otrokovicích, asi před pěti lety.

Mirka Malušková a Václav Neckář

Václav Pavlas a Josef Zimovčák

Je známý především jako cyklista na vysokém kole. Na něm jezdí od roku 1972, kdy absolvoval dojezd Závodu míru. Je několikanásobným mistrem světa v jízdě na vysokém kole na 1 míli i na 100 mil. Je rovněž držitelem světového rekordu, když v roce 1996 za 24 hodin ujel na brněnském velodromu 522,25 kilometru. Projel za 28 dnů trasu dlouhou 4 356 km napříč Spojenými státy americkými z Los Angeles do Jacksonvillu, přičemž strávil v sedle vysokého kola celkem 222 hodin a 32 minut. Na vysokém kole v roce 2005 ujel také celou trasu Tour de France ve stejných denních dávkách jako profesionální závodníci, dále pak trasy závodů Giro d'Italia (2006) a Vuelta a España (2007). Věnuje se také organizaci charitativní akce „Na kole dětem“ na podporu onkologicky nemocných dětí. Vašek Pavlas se s Josefem Zimovčákem nechal vyfotit při letošní tour Na kole dětem na jedné ze zastávek v Blatničce.

Václav Pavlas a Josef Zimovčák

Antonín Kolařík a Vojtěch Filip

Výroční konference SK Ostrožská Lhota

Rok 2020 byl zvláštní, stresující, nevyzpytatelný a pro sport velmi složitý. Nabídl však možnost provést určité opravy a rekonstrukce prostoru některým oddílům.

V našem sportovně-kulturním areálu se i přesto odehrálo hodně zajímavých událostí. I jednotlivé oddíly se v rámci možností snažily využít prostor pro jednotlivé akce a opravy.

Od 12. srpna do 15. srpna 2021 náš sportovně-kulturní areál poslouží mimořádné a skvělé akci – slavení 650 let od první písemné zmínky o obci Ostrožská Lhota. Program bude bohatý a pestrý pro všechny věkové kategorie.

Dlouhodobě pracujeme na zkvalitnění a vylepšení celkového zázemí. V roce 2014 se provedla „generálka“ parketu. V roce 2016 byl postaven přístřešek pro 300 lidí a chybí nám poslední skládačka – důstojné podium se zadním vchodem. Za tři roky se zde odpracovalo 1050 hodin, z toho jsem tam odpracoval do dnešních dnů 670 brigádnických hodin. Zde musím velmi poděkovat panu starostovi za jeho vstřícnou a profesionální podporu. Bez jeho pomoci by nebylo možné to podium dokončit do 20. července.

Všechny oddíly zorganizovaly výroční členské schůze.

Kontrolní komise provedla inventuru u jednotlivých oddílů a zkontrolovala hospodaření a vedení účetnictví celé SK.

Fotbal – velký oddíl s největším počtem členů i rozpočtem. Má již 5 let stabilní výbor doplněný v tomto roce o 3 členy, kteří pracují převážně s mládeží.

Jeden z nejdůležitějších úkolů v minulém i tomto roce je přitáhnout k fotbalu mládež. Pod vedením Richarda Dominika a Josefa Havlíka trénuje asi 20 až 25 dětí, z toho několik děvčat. Je nesmírně důležité mládeži věnovat velkou pozornost a pravidelně trénovat.

Kulturistika – dobrá účast, schůze již tradičně v Centru otevřená škola v Ostrožské Lhotě, stabilní oddíl, je kladen důraz na bezpečnost, pořádek a další zlepšování podmínek na cvičení.

Bylo položeno 26 m² podlahy o síle 2 cm za 22 885 Kč. Byly zakoupeny další cvičební pomůcky a kotouče za 18 240 Kč. Provedlo se spoustu oprav na nářadí a rekonstrukce odpadů. Ve všech prostorách se provedla nová malba. Celkem se odpracovalo 850 brigádnických hodin.

Konference SK se v letošním roce uskutečnila na lhotském hřišti. Zleva je starosta Roman Tuháček, předseda SK Josef Lopata, místopředsdkyně SK Jitka Štěpánová a předseda tenisu Pavel Turčín. Foto: Petr Lopata.

Členskou základnu si udržujeme, obsahuje přes 50 registrovaných členů. Děkuji všem členům za aktivní přístup ke cvičení i brigádám.

Turistika – v prostorách Centra otevřená škola v Ostrožské Lhotě se uskutečnila výroční schůze. Výborná účast, bohatá diskuze, zajímavý plán na turistické akce podle situace do konce roku. Velmi dobře zdokumentovaný rok 2020.

Květen – začala velká údržba Továryšské studánky. Je zde velmi příjemný prostor na odpočinek.

První červnovou neděli se otevřel bunkr u Antonínka. Děkuji Staňovi Kuřinovi za jeho neutuchající nadšení. Je to již pět sezon.

Kronika je vedena s velkou pečlivostí a se zajímavými detaily. Stanislav Kuřina na vlastní žádost odstoupil z pozice předsedy. Nahradil ho na jeden rok Pavel Žajdlík. Nyní je zvolen na tři roky

Tenis – schůze byla ve venkovních prostorách oddílu, velmi dobrá účast. Je vidět zájem jednotlivých členů. Mají přesně vymezená pravidla pro brigádnickou činnost. Velmi dobrá prezentace na webových stránkách. Oddíl věnuje velkou péči dětem. Odpracovali spoustu brigádnických hodin na přípravě tenisových kurtů a vzhledem situaci uspořádali dost turnajů.

Děkuji předsedovi Pavlu Turčinovi, Petru Lopatovi, všem členům oddílu a výboru za velký kus práce ve prospěch tenisu. Samozřejmě děkuji trenérům a trenérkám za jejich obětavou práci ve prospěch mládeže.

Hokej – schůze proběhla na hřišti, byla hodnocena uplynulá sezóna – mizerná, málo se hrálo i trénovalo. V únoru se uskutečnil třetí Hokejový ples – skvělá účast – 206 cen v tombole. Mě osobně zaujal špičkový guláš od Bohuše

Pavlase. Celkově to byla velmi zdařilá akce.

Věřím, že klukům nadšení a obětavost vydrží v dalších letech a přitáhnou do svých řad další. Děkuji všem členům za jejich vytrvalost a silnou vůli pokračovat.

Volejbal – schůze byla ve sportovní hale, velmi dobrá účast. Je vidět zájem jednotlivých členů. Členové pod vedením Jitky Štěpánové neustále vylepšují svoje zázemí a velmi dobře udržují přilehlé plochy. Vybudováním skladu u buňky získávají důležité zázemí pro všechny materiál. Jitka zorganizovala 19 brigád včetně generální opravy světél. Muži pravidelně trénují venku, minulý rok v listopadu i v prosinci, v rámci možností hrála venku i mládež.

Obec přispěla částkou 340 000 Kč na činnost a 150 000 Kč na podium. Zde patří velké poděkování za vstřícný přístup panu starostovi Romanovi Tuháčkovi i celému zastupitelstvu obce.

Velké poděkování patří kronikáři Bedřichu Doležalovi za jeho perfektní vedení již 4. kroniky.

Velký kus práce odvedl i filmař Václav Pavlas při natáčení a zpracování fotbalových utkání.

Záznam různých sportovních událostí a dění v našem sportovně-kulturním areálu perfektně dokumentuje ve fotografii Stanislav Dufka.

Zásadní roli v naší SK má pokladní paní Ludmila Dominiková, která vede všechny finanční prostředky všech oddílů s naprostým přehledem a velkou zodpovědností. Liduška dělá pokladní tento rok rovných 30 let.

Děkuji všem členům a výborům jednotlivých oddílů za jejich obrovský kus práce v minulém roce. Věřím, že jsou na naše sportovní aktivity a celý sportovně-kulturní areál hrdí tak jako já.

Předseda SK Josef Lopata

Fotbalisté v přípravě překvapili Ostroh

Fotbalisté naší Lhoty se po téměř sedmi měsících koronavirové pauzy vrátili k zápasu. V sousedním Uherském Ostrohu v první přípravě překvapivě vyhráli 2:1. Branky dali Martyčák a Pešík.

„K utkání jsme neodjeli kompletní, ze základní sestavy scházeli čtyři hráči, přesto jsme byli celý zápas lepším týmem,“ okomentoval výhru Jiří Jurásek. Trenér Uherského Ostrohu Bronislav

Šálek jeho slova potvrdil:

„Byl to náš první zápas po hodně dlouhé době a podle toho to taky vypadalo. Sice nám chybělo asi šest kluků, ale na to se nechci vymlouvat. Soupeř k utkání přistoupil lépe. Byl bojovnější,

důraznější, nakonec vyhrál asi zaslouženě.“

Fotbalisté také hlásí novou posilu. Z Huštěnovic přichází šikovný ofenzivní hráč – Matěj Jegla (22).

std

Přípravný fotbal:

Uherský Ostroh – Ostrožská Lhota 1:2 (0:0), Mojžíšek - Jiří Martyčák, Erik Pešík.

Ostrožská Lhota: Gál – M. Zalubil, D. Štergenich, Beňo, Pavlas - Machala, P. Štergenich, Jegla, Martyčák – Horák, Pešík. Střídali: Bílek, Anisch. Trenér: J. Jurásek.

Mladší žáci na turnaji v Uherském Brodě

Spartak Hluk vyhrál premiérový turnaj mladších zákyň a žáků, který se uskutečnil na umělé trávě Lapač v Uherském Brodě. Hlučané ve finále porazili Nové Sady 1:0, jediný gól vstřelil Lhoťan Viktor Hájek.

Předposlední květnovou sobotu se na stadionu Lapač představilo patnáct týmů. Mimo jiné třeba mužstva ostravského Baníku, Slovácka nebo Fastavu Zlín. Naše Lhota skončila po penaltovém rozstřelu na 12. místě.

„Všechny naše zápasy byly vyrovnané. Třeba s Novými Sady, které hrály ve finále, jsme prohráli brankou až v posledních sekundách zápasu. Moc gólů na turnaji nepadalo, hrací čas byl velice krátký. Také se hrálo na umělé trávě, na kterou nejsou naši žáci moc zvyklí. Celý mančaft přistoupil k turnaji zodpovědně, ale za bezvadný přístup bych vyzvedl Vaška Drexlera, Tomáše Havlíka a Alku Dominikovou,“ pochválil trenér Lhoty Richard Dominik svoje svěřence a ještě dodal: „Turnaj byl velice kvalitně obsazený. Myslím, že jsme obstáli. Většina mužstev byla smíšených, třeba Baník Ostrava měl v týmu čtyři kluky a zbytek holky.“

Za bezvadný přístup bych vyzvedl Vaška Drexlera, Tomáše Havlíka a Alku Dominikovou (na snímku), pochválil trenér opory týmu.

Hrálo se ve dvou skupinách, na dvou hřištích, sedm plus jedna a podle pravidel pro mladší žáky. Hrací doba byla dvanáct minut bez poločasové přestávky. Po zápasech v základních skupinách následovaly duely o celkové umístění. Počasí kvalitně obsazenému turnaji moc neprálo – téměř celé dopoledne přšelo.

„Holky se těšily, některé ani nemohly spát. Byly z toho hodně nervózní. Holcám nevadí ani nepříznivé počasí. Je jim úplně jedno, že prší. Jsou hlavně rády, že jsou na hřišti a mohou hrát fotbal,“ usmíval se trenér děvčat Fastavu Zlín Václav Stuchlík.

„Přestože nás počasí trošku pozlobilo, chtěl bych tímto poděkovat zejména všem hráčkám, hráčům, trenérům, rozhodčím a v neposlední řadě také všem rodičům za skvělou atmosféru. Věřím, že si všichni turnaj užili,“ uvedl sekretář ženského a dívčího úseku ČSK Uherský Brod a hlavní organizátor mládežnického klání Petr Zpěvák.

Stanislav Dufka

Mladší žáci Ostrožské Lhoty na turnaji v Uherském Brodě. Foto: 2x archiv RD.

Sestava Ostrožské Lhoty:

Lukáš Dostál, Tomáš Havlík, Štěpán Havlík, Václav Drexler, Alka Dominiková, Jana Brhelová, Kryštof Vaněček, Štěpán Štěrbá, Ondřej Matuščík, Matyáš Dřínka, Václav Cícha.

Trenéři: Richard Dominik a Josef Havlík.

Turnaj v Uherském Brodě 2021

- Finále: Spartak Hluk - FK Nové Sady 1:0
- o 3. místo: ČSK Uherský Brod - FK Luhačovice 1:0
- o 5. místo: Vlčnov - FK Hodonín dívky 0:2
- o 7. místo: Šumice - Strání 4:2
- o 9. místo: FC Baník Ostrava dívky - 1. FC Slovácko dívky 0:1 na penalty
- o 11. místo: Prácheň - Ostrožská Lhota 2:1 na penalty
- o 13. místo: Orel Uh. Brod - ČSK Uh. Brod dívky 3:0
- 15. místo: FC Fastav Zlín dívky (bez boje).

Novinky z tenisového klubu

V tomto kalendářním roce jsme již naplno mohli rozjet naše aktivity. Máme odehrané tři turnaje – O pohár Františka Kotačky, který vyhrála dvojice Martin Hubík a Jura Jenčo, dále pak Antonínkový turnaj, jenž se stal kořistí Viktora Maliny a Ondry Turčina a také turnaj ve dvouhře mužů, v němž potvrdil své neutuchající kvality Zdeněk Kotačka.

Antonínkový turnaj se stal kořistí Viktora Maliny (napravo) a Ondry Turčina.

Konečně probíhají i pravidelné tréninky mládeže, které navštěvuje 13 dětí pod trenérským vedením Pavla a Ondry Turčinových. Na tréninky žen se přihlásilo 9 příslušnic něžného pohlaví a potkávají se jednou za týden s trenérem Pavlem Turčinem.

V současné době má tenisový klub 52 členů, což začíná připomínat éru před 20, resp. 30 lety, kdy byl mezi lhotskými

občany zájem o tenis největší.

V červenci uskutečníme tenisový kemp pro děti, na který je přihlášeno 9 malých tenistek a tenistů. Po dobu jednoho týdne se budeme věnovat rozvíjení tenisových dovedností dětí a rozvoji jejich motorických schopností. Samozřejmě nebude chybět ani tradiční koupací odpoledne v Hluku a závěrečné grilování.

O prázdninách máme v plánu uskutečnit ještě turnaj veteránů, turnaj smíšených dvojic a mistrovství Lhoty ve dvouhře mužů. Pomalu se také začínáme připravovat na 40. výročí založení tenisového klubu, které oslavíme příští rok. V únoru 2022 uspořádáme Tenisový ples a chystáme přihlášení smíšeného družstva dospělých do 4. krajské soutěže. Takže výročí oslavíme jak společensky, tak sportovně.

Dále máme v plánu vypracovat ve spolupráci s Obecním úřadem v Ostrožské Lhotě projekt na rekonstrukci antukového povrchu, protože našim 40 let starým kurtům přestal fungovat drenážkový systém a je potřeba v ho-

O pohár Františka Kotačky, který vyhrála dvojice Martin Hubík (napravo) a Jura Jenčo.

rizontu 5 let povrch rekonstruovat tak, aby jej minimálně 30 let mohly využívat další generace tenistů a tenistek z Ostrožské Lhoty. Přejeme čtenářům lhotského zpravodaje krásné a pohodové léto.

*Pavel Turčín
– předseda TK Ostrožská Lhota*

Probíhají i pravidelné tréninky mládeže, které navštěvuje 13 dětí pod trenérským vedením Pavla a Ondry Turčinových. Foto: 3x TK Ostrožská Lhota.

Petr Bachan startoval na špičkově obsazeném mítinku v Ostravě

Předposlední květnovou neděli se konal velmi kvalitně obsazený mítink ČAS na Městském stadionu v Ostravě-Vítkovicích. Jako člen výpravy atletů Slovácké Slavie Uherské Hradiště se závodů zúčastnil Petr Bachan, který startoval v kategorii mužů na trati 800 metrů.

„Byl to asi nejkvalitněji obsazený mítink, na kterém jsem běžel. Byla tam největší osmistovkařská špička v Česku. Startoval jsem ve druhém rozběhu, celkově jsem doběhl na desátém místě v čase 1:59.51. Jsem rád, že jsem se mohl zúčastnit, byla to skvělá zkušenost,“ krátce okomentoval Petr Bachan svůj start v Ostravě.

Pro pořádek ještě dodejme, že vyhrál několikanásobný český mistr a reprezentant Jakub Holuša v kvalitním čase 1:47.34. Pro velký osobní rekord 1:47.93 si doběhl druhý Adam Dvořáček a halový mistr Česka Tomáš Vystrk byl třetí za 1:48.21.

Další úspěch zaznamenal Petr Bachan na mistrovství Moravy a Slezska juniorů první červnový víkend. Nastoupil na 800 a 400 metrů. Úspěšnější byl v první disciplíně, kde si vybojoval 3. místo s časem 1:59.78s. Na 400 metrů doběhl pátý s časem 51.41s. Jako bonus přidal stříbro ve štafetě 4x 400 metrů v dresu Atletické akademie Zlínského kraje, kde jako junior také hostuje.

A ještě závěrečné závody a komentář ze stránek atletiky Uherské Hradiště. O víkendu horkém víkendu 19. - 20. 6. se v Kladně konalo mistrovství Česka dorostu a juniorů.

Do finálové osmičky se protlačil v běhu na 800 m Petr Bachan. Rozběhy vyšly Peťovi na sobotní poledne, ale i v největším horku se zapřel a postoupil do nedělního finále s naprosto stejným časem 1:57,57 min. jako domácí závodník Matěj Všetula. Finále Petr odběhl se ctí na sedmém místě, ale bylo vidět, že si sáhl na dno.

std

**Atlet Slovácko Slavie Uherské Hradiště
Petr Bachan. Foto: atletikauh.**

Hasičský dorost exceloval v Nedakonicích. Bral dvě první místa

První červnovou sobotu se hasičský dorost naší Lhoty zúčastnili okresního kola v Nedakonicích. A slavil mimořádné úspěchy. Za střední dorostenky se na 1. místě umístila Šarlota Vaďurová, na 5. místě skončila Zuzana Křiváková. Za střední dorostence vybojoval 1. místo Martin Peterka, na 2. místě skončil Filip Váverka. Za starší dorostenky skončila na 2. místě Nela Trněná.

Za starší dorostence skončil na 3. místě Jakub Dřínka, na 4. místě Petr Tesařík a na 7. místě Viktor Křivák.

Ivana Vaďurová

Hasičský dorost Ostrožské Lhoty. Zleva: Zuzana Křiváková, Martin Peterka, Petr Tesařík, Šarlota Vaďurová, Viktor Křivák, Jakub Dřínka, Nela Trněná. Foto: 2x Ivana Vaďurová.

Paráda: Šarlota jede v hasičském sportu na republiku

Šarlota Vaďurová excelovala na krajském kole dorostu ve středních dorostenkách. V konkurenci sedmi závodnic z celého kraje suverénně obsadila v Otrokovicích první místo.

„Je to její největší úspěch v jednotlivcích v hasičském sportu. Strašně si přála postoupit, bylo to takové její velké přání,“ okomentovala její úspěch

maminka Ivana Vaďurová.

Pro pořádek dodejme, že druhá skončila Natálie Podrazilová z Morkovic a třetí Natálie Hradilová z Velkých Karlovic.

Ani ostatní Lhoťané se v Otrokovicích neztratili. Na 3. místě se umístil Filip Váverka, na 6. místě Martin Peterka v kategorii střední dorost. Za starší

dorostenky se na 6. místě umístila Nela Trněná a za starší dorostence skončil na 8. místě Jakub Dřínka.

std

Po uzávěrci.

Na Mistrovství České republiky, které se uskutečnilo, v Zábřehu na Moravě, skončila Šarlota Vaďurová ve dvojboji na velmi pěkném pátém místě a šestá v disciplínách. Startovalo 13 účastnic. GRATULUJEME!

Chtěla jsem být do třetího místa. Nevěřila jsem, že budu první - Šarlota Vaďurová

Možná jste ji také zahlédli na lhotském hřišti. Šarlota Vaďurová trénovala na svůj největší závod v hasičském sportu. V polovině června odjela do Otrokovic na krajské kolo dorostu. Příprava se jí vyplatila. Po výhře v okresní soutěži dominovala také ve Zlínském kraji, je to její největší sportovní úspěch. Šarlota startovala v kategorii středních dorostenek. Výhra ji posunula na mistrovství České republiky, které se konalo po uzávěrci zpravodaje v Zábřehu na Moravě.

Odjížděla jsi na závody jako favoritka?

Do Otrokovic jsem odjížděla s tím, že bych se strašně moc chtěla umístit do třetího místa, ale nevěřila jsem, že postoupím na mistrovství republiky.

Jak probíhal závod? Kdy jsi cítila, že by to mohlo být první místo?

Bylo hrozné horko a na stadionu se nebylo kde schovat. Soutěž probíhala pomalu a dlouho jsme čekali na

výsledky. Po doběhnutí první disciplíny – sto metrů s překážkami – jsem se umístila na prvním místě. Věděla

Šarlota Vaďurová brala první místo v krajském poháru hasičského sportu.

jsem, že pokud nepokazím druhou disciplínu – dvojboj, tak bych mohla být první.

Připravovala ses na závod nějak speciálně?

Připravovala jsem se docela dlouho zhruba čtyřikrát až pětkrát týdně. Jsem docela tvrdohlavá a moc si do toho nenechám kecat. Nejhůř to nesla moje mamka, která je zároveň i mojí trenérkou.

Jak dlouho se věnuješ hasičskému sportu?

Zhruba sedm let. V jednotlivcích můžu závodit už jen dva roky a svého největšího cíle, dostat se na republiku, už jsem dosáhla. Aktuálně závodím v dorosteneckém a ženském týmu v Míkovcích a do budoucna v tom budu pokračovat, protože v Ostrožské Lhotě dorost ani ženy nejsou.

Co bys Lhoťanům o sobě prozradila?

Studuji na Střední zdravotnické škole v Uherském Hradišti. Mimo hasiče se věnuji také mažoretkám v Hluku, kde se momentálně připravujeme na soutěže.

Stanislav Dufka

Petr Malůšek alias Peter Scheck nahrál audioknížku

Milí Lhoťané, spoluobčané, jako váš čerstvý spoluobčan, nicméně pobývající v zahraničí, bych vás rád upozornil na novou audio knížku, kterou jsem namluvil a jako houslista i kytarista taky nahrál. Mnozí asi víte, že jsem před časem vydal knížku o fotbalu pod názvem „**Fotbalové humoresky aneb Rozhodčí, rozhodčí, kup si kapky do očí!**“. Tu jsem značně rozšířil a doplnil o nové historky, které jsem v mezidobí nasbíral a jsou tam samozřejmě i nové kousky z Bruselu, kde jsem stále aktivní rozhodčí. Můžete se také těšit na nové historky přímo z Ostrožské Lhoty, kde jsme s mými dětmi při občasných návštěvách vždy vděčnými a hlučnými fanoušky.

Nyní tedy vychází na nahrávce audio knížka „**Fotbalové humoresky dvojka aneb Kdo umí, kope, kdo ne-umí, ten píská!**“ Názvy, jako „Fotbal

není kung-fu“, „Nenalícená? Nehraju!“ nebo „Ty svině, tak pojd!“ dávají tušit, že historky jsou opravdu štvavnaté a že se u nich nebudete nudit. Pokud máte zájem, můžete si na internetu zadat adresu:

barrister.cz/knihy/fotbalove-humoresky,
kde si po zaplacení kartou (99 Kč)

Petr Malůšek měl křest knihy na stadionu Zbrojovky Brno. Foto: Radek Bartoníček.

můžete celou nahrávku stáhnout. Případně se můžete obrátit přímo na mě, až se ve Lhotě, už doufám brzy, zase někde potkáme.

*Zdraví vás Petr Malůšek
(alias Peter Scheck)*

čili „Bruselák od kovářů u potoka.“

Text doprovodil vtipnými karikaturami Lubomír Vaněk, jehož kresby zdobí řadu novin a časopisů.

Velká Javořina přivítala účastníky anticovidového výšlapu. Šli také turisté z naší Lhoty

Agentura AV, jmenovitě Antonín Vrba z Velké nad Veličkou, byla hlavním organizátorem Prvomájového anticovidového výstupu na Velkou Javořinu (970 m n. m.).

To byla přesně ta akce, na které neměl scházet žádný příznivec turistiky ze Slovácka a Hornácka. Výšlap startoval v sobotním dopoledni na Vápenkách u kapličky. Akce byla mezinárodní, pořádána společně s turisty ze Staré Turé.

Co všechno čekalo na zhruba sto padesát účastníků výšlapu? Na úvod si účastníci zazpívali hymny Česka a Slovenska, výšlap byl komentovaný hornáckým horským vůdcem Dorkem Čermákem, každý účastník dostal pamětní list od známého malíře Františka

Pavlici z Hroznové Lhoty a v neposlední řadě vyhrávala na vrcholu hornácká muzika. Počasí vyšlo jako na objednávku, hlavní organizátor mohl být spokojený.

„Účast je výborná, nechal jsem vyrobit dvě stovky diplomů. Jsem strašně rád, že v hojném počtu přišli i Slováci, neschází hudci s primášem Petrem Kubíkem a hostujícím basistou Martinem Dylem z Hluku. Může to být pilotní projekt společně se Slováky. Nějaká předběžná domluva je, že bychom příští rok vyšli na Javořinu ze Staré Turé. Oni dneska přijeli za námi, my za rok za nimi. Uvidíme, jak to bude v bu-

Každý účastník dostal pamětní list od známého malíře Františka Pavlici z Hroznové Lhoty. Na snímku Maruška Malušková.

doucnu,“ plánuje Tonda Vrba a ještě dodává: „Jednalo se o sportovní akci, na které jsme chtěli prezentovat, že zdraví se dá posilovat hlavně v přírodě a bez roušek.“

„Akce prvomájová Javořina se velmi vydařila. Bylo krásné počasí, účast velká, atmosféra příjemná, nebyli jsme na suchu ani o hladu.“ Pavel Žajdlík

Na Velkou Javořinu zaměřila také skupina turistů z naší Lhoty. Výšlap na nejvyšší bělokarpatský vrchol si pochvaloval také šéf místních turistů Pavel Žajdlík.

„Akce prvomájová Javořina se velmi vydařila. Bylo krásné počasí, účast velká, atmosféra příjemná, nebyli jsme na suchu ani o hladu. Trošku bolí nožky, aplikace mně ukazuje, že jsme ušli celkem 14 kilometrů. Musím také pochválit průvodce, který komentoval trasu. Dozvěděli jsme se další zajímavosti z Bílých Karpat. Spokojenost s ce-

Lhoťané s horským vůdcem Dorkem Čermákem, který výšlap komentoval.
Foto: 2x Stanislav Dufka.

lou akcí a organizací je velká,“ pochválil výšlap šéf lhotských turistů.

Ještě pro pořádek dodejme, že trasa startovala už ve zmiňovaných Vápenkách, šlo se kolem chaty Modřinka, dál přes novou asfaltovou cestu k Bětinu

javoru a odtud přímo k vrcholu. Zpět se šlo individuálně. Celá trasa měřila kolem 15 kilometrů.

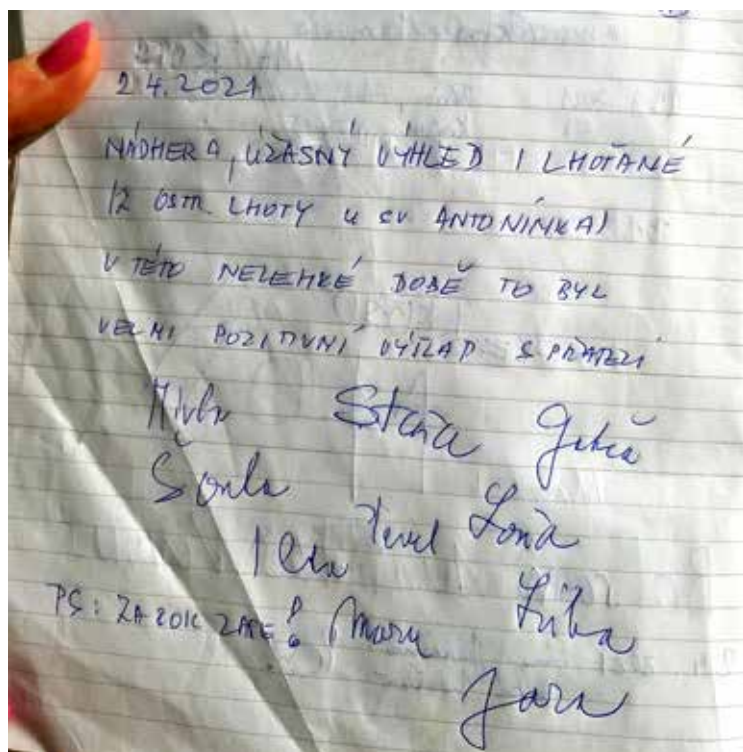
Stanislav Dufka

Tip na výlet: Moravské Kopanice. Machnáč nad obcí Drietomá a horská chata Vyškovec Z Vyškovce na Machnáč a zpět

Je to místo, které jsem objevil teprve nedávno. Je to tip na zhruba půldenní výšlap po Česko-slovenské hranici. Autem vyrazíte směr Uherský Brod – Bánov – Mikulčín vrch a dál pojedete až k točně u kapličky nad obcí Vyškovec. Kousek od známé kapličky uvidíte menší parkoviště, které se jmenuje Vyškovské Bošáčky. Od parkoviště se vydáte po červené turistické značce směr Kykula a dál po hřebeni směr Machnáč.

Celá trasa vyvrcholí na slovenské straně u dvojramenného kříže na vyhlídkovém místě ve výšce 760 metrů. Machnáč je nejvyšší bod katastru slovenské obce Drietoma.

Při dobrém počasí máte pod sebou Trenčín jako na dlani. Cesta je nenáročná s mírným stoupáním na začátku, od Kykuly už se jde výhradně po hřebeni. Cesta patří mezi nejkrásnější bělokarpatské hřebeny. Zpět se jde po stejné trase, je dobré si výšlap naplánovat podle předpovědi počasí. Při mlze a špatné viditelnosti přijdete o nádherné výhledy, ale může vás těšit pár kilometrů pro zdraví. Celkem nám aplikace ukazovala nějakých 11 km.

Tady je náš zápis do vrcholové knihy.

Při cestě zpět se můžete občerstvit na chatě Vyškovec. Horská chata Vyškovec je nově přejmenovaná (dříve Valmont), zrekonstruovaná chata nacházející se asi kilometr od Mikulčina vrchu. Z terasy chaty máte pod sebou Moravské Kopanice jako na dlani.

Celá oblast Moravských Kopanic, tvořená rozptýlenými obcemi Lopeník, Vápenice, Vyškovec, Starý Hrozenkov a Žitková, se rozkládá za rozvodním hřebenem Bílých Karpat a náleží do povodí Váhu. V podstatě jde o jakýsi malý „pomoravštělý“ kousek Slovenska na území České republiky.

Máte i vy tip na výlet v blízkém nebo i vzdálenějším okolí? Napište nám, rádi ho i s vaším komentářem zveřejníme.

Stanislav Dufka

Machnáč je nejvyšší bod katastru slovenské obce Drietoma. Foto: 2x std.

REKLAMA - TISK

grafické studio
tvorba www
...

Svatoplukova 520
Veselí nad Moravou
tel. 739 410 812
www.grafik-reklama.cz

VELKOPLOŠNÝ TISK

samolepky, plakáty, reklamní polepy, potisk triček...

OBEC OSTROŽSKA LHOTA
1371 2021

650. VÝROČÍ
od první písemné zmínky o obci,
které se uskutečnil

12. - 15. srpna 2021

HODOVÁ CHASA VE SPOLUPRÁCI S OBCÍ OSTROŽSKÁ LHOTA VÁS SRDEČNĚ ZVOU NA

HODY S PRÁVEM

24.-25.7.2021 V OSTROŽSKÉ LHOTĚ

SOBOTA 24.7.2021

OD 13.00H ZVANÍ NA HODY ZA DOPROVODU FAŠANKBANDU

NEDĚLE 25.7.2021

9.00H HODOVÁ MŠE SVATÁ V KOSTELE ZA ÚČASTI KROJOVANÉ CHASY, PO MŠI ZAHRAJE FAŠANKBAND

13.00H ODCHOD CHASY ZA DOPROVODU DH BLATNIČKA Z PARKU V HÁJKU PRO STÁRKY NA SOKOLOVNU

A NÁSLEDNĚ KE STAROSTOVI PRO PRÁVO

17.00H HODOVÉ VYSTOUPENÍ CHASY NA HŘIŠTI ZA DOPROVODU DH BLATNIČKA, POTÉ NÁSLEDUJE HODOVÁ MUZIKA S DH BLATNIČKA

VSTUPNÉ NA HŘIŠTĚ 100KČ, KROJOVANÍ A DĚTI DO 15 LET VSTUP ZDARMA

DOPROVODNÝ PROGRAM: V PÁTEK V 20:00 VYSTOUPENÍ FERRUM
V SOBOTU V 20:00 VYSTOUPENÍ TRINOM

První svaté přijímání 20. 6. 2021

Zleva dole: Eliška Vaňková, Taťána Malušová, Kateřina Pokorná, Eliška Štefaníková, Marie Hanáková.

Zleva nahoře: Farář Miroslav Reif, Leo Pippal, Martin Bauer, Tomáš Bachan, Jakub Uhříček, katechetka Jarmila Bezděková

Foto: 2x Jaroslav Fojta.

OBEC OSTROŽSKÁ LHOTA

1371

2021

650. VÝROČÍ

od první písemné zmínky o obci,
které se uskuteční

12. - 15. srpna 2021

ČTVRTEK, 12. srpna 2021

18.30 - 19.00:
Zahájení na hřišti

19.00 - 21.00:
Vojenský umělecký soubor
ONDRÁŠ
s pořadem
"ONDRÁŠOVSKÉ PUTOVÁNÍ"

PÁTEK, 13. srpna 2021

14.00 - 19.00:
Výstava fotografií, kronik a
rukodělných výrobků (Lidový
domek, klubovna zahradkářů, ZŠ)

18.00 - 24.00, hřiště:
BURČÁCI,
Háječek, Višňa, Lipovjan,
Dolňácko, Fašankband,
Mužský pěvecký sbor

SOBOTA, 14. srpna 2021

10.00 - 19.00:
Výstava fotografií, kronik a
rukodělných výrobků (Lidový
domek, klubovna zahradkářů, ZŠ)

Hřiště:
14.00 - 16.00: Program pro děti
14.00 - 19.00: Veteráni
14.00 - 19.00: Modeláři
15.00 - 17.00: Hry bez hranic
16.00 - 16.30: Psovodi
16.30 - 17.30: Pěna
17.30 - 18.00: Šermíři MEMENTO
18.00 - 18.30: Ukázka zásahu
hasičů

20.00 - 02.00:
REFLEXY
Lordi

23.00 - 23.15: Ohňostroj

NEDĚLE, 15. SRPNA 2021

09.00 - 10.00:
Mše svatá v kostele sv. Jakuba

10.00 - 18.00:
Výstava fotografií, kronik a
rukodělných výrobků (Lidový
domek, klubovna zahradkářů, ZŠ)

10.30 - 13.00:
Slavnostní zasedání
zastupitelstva a ocenění občanů

14.30 - 15.00:
Průvod od obecního na hřiště

15.00 - 24.00, hřiště:
BORŠIČANKA A. KONÍČKA,
Křest knihy
"Když Lhota žila dechovkou"
od p. Bartoše,
Děvčice z Háječku, Kamélie,
Mužský pěvecký sbor